Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 14. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 19-го СІЧНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 19, 1979 No. 14. VOL. LXXXVI.

ДЕНЬ 22-ГО СІЧНЯ — УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Головна Канцелярія Українського Народного Союзу і бюра в-ва „Свобода" будуть закриті в понеділок, 22-го січня ц. р., а всі працівники матимуть вільний від праці день, згідно з рішенням Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, відмічуючи тим самим роковини відновлення Української Державности як Українське Національне Свято.

Як відомо, в 1974 році Світовий Конґрес Вільних Українців звернувся був із закликом до української діяспори відмічувати 22-го січня кожного року як Українське Національне Свято. Подібні заклики видали згодом Український Конґресовий Комітет Америки, Комітет Українців Канади та інші центральні репрезентації, пропонуючи, щоб у цей день українські підприємства, установи й школи були закриті, а на українських будівлях щоб повівали українські національні прапори, поруч прапорів країн українського поселення. Рівнож на українських будівлях повинні бути відповідні позначення з поясненням про важливість цієї дати для українців.

УНСоюз, як і багато інших українських установ, підприємств додержуються цього заклику від 1974 року. Телефонічний опит редакції „Свободи" виявив, що п'ять українських католицьких шкіл метрополітального Ню Йорку — Ню Джерзі не матимуть навчання в понеділок, 22-го січня, тобто відмічуватимуть цей день як Українське національне Свято, а це: початкова школа і академія при парафії св. Юра в Ню Йорку; початкова школа при парафії св. Михаїла в Йонкерсі; початкова школа при парафії св. Николая в Пассейку, Н. Дж., і початкова школа при парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., яка перша започаткувала цей спосіб відмічування роковин Української Державности в 1973 році.

Владика Василь Лостен, з яким редакція „Свободи" сконтактувалась в середу, 17-го січня, заявив, що він піддержує думку, щоб українські парафіяльні школи були закриті в день 22-го січня, а якщо цього вже не вдасться зробити цього року, то учителі й учні повинні влаштувати відповідні програми в цей день для гідного відмічення Української Державности.

ЗАПРОШЕННЯ РИЧАРДА НІКСОНА ДО БІЛОГО ДОМУ ВИКЛИКАЛО РІЗНОРОДНУ РЕАКЦІЮ

Вашінґтон. — Повідомлення, що президент Джіммі Картер запросив колишнього президента Ричарда Ніксона взяти участь у бенкеті в Білому Домі в честь Тенга Гсіао-пінга, заступника прем'єра-міністра комуністичного Китаю, що має відбутися в понеділок, 29-го січня, викликало різнородну реакцію з боку членів Конґресу, політичних діячів та коментаторів.

Деякі ліберальні сенатори та конґресмени з обох політичних партій вважають, що запрошення Ніксона є помилкою, бо, на їх думку, своєю причетністю до Вотерґейтської афери, через яку він мусів зрезиґнувати, Ричард Ніксон „очорнив пост президента ЗСА" і тому президент Картер не повинен „старатися його реґабілітувати". Такі арґументи, наприклад, видвигнули демократична конґресменка Елізабет Голцман із Бруклину, Н. Й., республіканський конґресмен Джон Б. Андерсон з Іллиной та інші.

Натомість такі законодавці, як демократичний конґресмен Дон Едвардс із Каліфорнії, республіканський сенатор Вілліям Коген із Мейну, як рівнож Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, заявили, що запрошення Ніксона на бенкет цілком правильне, бо саме він розпочав заходи щодо нормалізації відносин між ЗСА і комуністичним Китаєм, коли в 1972-му році відвідав Пекін. Як відомо, 1-го січня ц. р., Америка встановила дипломатичні зв'язки з Китайською Народною Республікою, в той самий час зриваючи такі зв'язки з націоналістичним Китаєм на Тайвані.

Деякі коментатори видвигають ще іншу можливу причину чому президент Картер запросив Ніксона на бенкет до Білого Дому. З уваги на те, що багато республіканських сенаторів і конґресменів противляться встановленню зв'язків з Пекіном, а зірвання їх з Тайпеєм, президент Картер, — твердять ці аналітики, — запросив колишнього республіканського президента Ніксона, як теж республіканського президента Джералда Форда взяти участь в бенкеті в честь Тенґа, щоб послабити опозицію з боку республіканців, вказуючи їм: „та це ваші, тобто республіканські президенти розпочали нормалізацію відносин з Пекіном, то не нарікайте на мене".

Ще не відомо чи колишній президент Форд візьме участь в бенкеті, бо він саме 29-го січня повернеться з Близького Сходу.

Крім Ніксона і Форда запошений також колишній державний секретар Генрі Кіссінджер, який займав цей пост за їхніх президентур. Кіссінджер вже повідомив, що прибуде.

Заступник китайського прим'єра Тенґ перебуватиме в ЗСА один тиждень, а саме у Вашінґтоні, Гюстоні, Атланті та Сієтел.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ЗАКЛИКАЄ ОПОЗИЦІЮ ПІДТРИМАТИ УРЯД ПРЕМ'ЄРА БАХТІЯРА

Вашінґтон. — Промовляючи в середу, 17-го січня, на своїй першій пресовій конференції в 1979-му році, президент Джіммі Картер закликав опозиційні елементи в Ірані, зокрема провідника правої мусулманської опозиції муллу Аятоллах Рухоллах Хомеїні, підтримати цивільний уряд прем'єра Шахпура Бахтіяра, щоб дати цьому уряду змогу привернути мир в тій азійській країні після виїзду за кордон шаха Мохаммеда Різи Паглеві і його родини „на вакації та відпочинок".

Президент Джіммі Картер

З усіх 16-ох запитань, що йому ставили кореспонденти, 5 стосувалися ситуації в Ірані. Президент висловив надію, що мулла Хомеїні й інші опозиційні лідери, як теж збройні сили дадуть урядові Бахтіяра час привернути порядок в країні, зазначаючи, що ЗСА не плянують і не бажають втручатися мілітарно у внутрішні справи Ірану, але недвозначно перестеріг, що Америка теж не дозволить іншим країнам втручатися в справи Ірану. Коментатори вказують, що президент Картер мав на думці Совєтський Союз.

Між іншим, того самого дня мулла Хомеїні, який живе в екзилі у Франції, закликав своїх прихильників, як рівнож членів збройних сил продовжувати боротьбу проти уряду прем'єра Бахтіяра, бо Хомеїні вважає цей уряд „нелеґальним" і хоче перетворити Іран у „дійсно мусулманську державу". Хомеїні вже раніше повідомив, що створив „Раду Ісламської Революції", зазначуючи, що він особисто керуватиме урядом Ірану, а не цивільний уряд Бахтіяра.

Провідник опозиційного лівого Національного Фронту, Карім Санджабі, рівнож закликав до дальшої боротьби проти „залишків режиму Шаха" і проти уряду прем'єра Бахтіяра.

Під час пресової конференції президент Картер повідомив, що ЗСА продовжуватимуть постачати Іранові зброю, що її ця країна закупила вже раніше, як також висловив переконання, що навіть у випадку, якщо б в майбутньому ЗСА були змушені закрити свої розвідчі бази в Ірані, то це не послабить оборонної спроможности Америки, бо існують інші способи і шляхи продовжувати розвідчу діяльність, зокрема перевіряти чи Совєтський Союз додержується постанов договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), що його Президент надіється підписати в недалекому майбутньому.

У час цієї пресової конференції президент Джіммі Картер теж відповів на ряд інших запитань, які стосуються закордонної та внутрішньої політики ЗСА, а саме, коментував такі справи:

Договір САЛТ II

Президент вважає, що Салт II не послабить оборонної спроможности Америки, а навпаки скріпить її, як рівнож не погоджується, що Совєтський Союз здобуває мілітарну перевагу над ЗСА. Америка далі має перевагу над СССР, або принаймні існує рівновага між військовою потужністю ЗСА і Совєтського Союзу, а крім того Америка значно сильніша економічно та політично і може розраховувати на підтримку вільних і незалежних союзників, а Москва не має такої

(Закінчення на стор. 5)

В СССР відбувається перепис населення

Київ. — Як повідомляє совєтська преса, в днях від 17 до 24 січня 1979 року відбувається новий перепис населення у Совєтському Союзі. Він проводиться за місцем проживання, а не праці.

В Україні, перепис переводять 100 тисяч спеціяльно підготовлених працівників, які розпочали свою працю вже 12 січня цього року. Вони мають перевести облік населення за станом у 12-ій годині вночі з 16 на 17 січня.

Опитування населення і виповнення переписних листків відбуватиметься від 17 до 24 січня. Перевірка повноти обліку й підрахунку населення відбудеться від 27 до 31 січня.

Переписні листки /анкети/ мають 16 запитань. Ці запитання побудовані так, щоб правильно врахувати наявних і відсутніх членів родини, довідатися про кількість і розмір сімей у місті і селі, у робітників, колгоспників, службовців і т. д., а також за окремими національностями.

Інші запитання відносяться до характеристики населення за статтю, з урахуванням визначення вікового та іншого співвідношення чоловіків і жінок, рівня, динаміки і деяких факторів народжуваності, тощо, щоб тим самим отримати дані, які вказували б приріст населення в майбутньому і розрахувати віковий його склад на наступні роки.

Все це потрібне для того, щоб, як твердить совєтська преса, „плянувати використання трудових ресурсів, виробництво товарів широкого споживання, товарообороту, будівництво шкіл, закладів охорони здоров'я дитячих ясел, садків" („Молодь України" з 24.12.1978).

Сьоме-й восьме запитання відносяться до національності і рідної мови. Ці запитання мали б, враховуючи дані про національний склад, кількість народжених дітей, шлюбний стан, тощо, дозволити „науково вивчити етнічні фактори відтворення населення" поодиноких націй і національностей. Цікавим є те, що в Україні совєтські чинники уважають, що рідна мова не конечно має збігатися з національністю. Це саме правдоподібно стосується до всіх республік.

При переписі населення, питання про національність і рідну мову залишається до вирішення опитуваному. Національність дітей подають батьки. Лише в родинах, де батько й мати належать до різних національностей і батькам важко визначити національність дітей, перевагу віддається національності матері.

ЧОЛОВИХ ДІЯЧІВ СКВУ ВІДЗНАЧАТЬ ГРАМОТАМИ „УКРАЇНЦЯ РОКУ"

Мгр Іван Базарко

Микола Плавюк

Філядельфія (В-УККА). — Відділ Українського Конґресового Комітету Америки у Філядельфії однодушно вирішив висловити особливе признання за великий вклад праці в користь української справи, а зокрема за корисну діяльність на форумі Світового Конґресу Вільних Українців в дусі повної єдности всіх самостійницьких і соборницьких сил, Миколі Плав'юкові, президентові СКВУ та мгрові Іванові Базаркові, президент-електові СКВУ. Це признання, враз із виявом вдячности українського громадянства Філядельфії, вирішено виявити шляхом надання кожному з них грамоти „Українця Року".

Відмічуючи річниці проголошення національно-державної самостійности й соборности України академією у неділю, 21-го січня 1979 року о год. 3:30 по полудні в авдиторії Середньої Школи для Дівчат, при Брод і Олней вулицях, Відділ УККА, під час цих святкувань, вручить ці, вийнятково високі, відзначення провідним діячам СКВУ: за діяльність у дусі всегромадської єдности в рамках СКВУ пп. Миколу Плав'юка і мгра Івана Базарка відзначать саме в 60-ту річницю проголошення Актів Соборности, бож годі собі уявити духову соборність всього українства без громадської чи політичної єдности всіх самостійницьких сил.

Того ж дня зорганізоване українське громадянство матиме змогу вислухати промову президента СКВУ, Миколи Плав'юка, як і слово президент-електа СКВУ Івана Базарка, які, без сумніву, усіблюють наявність повної консолідації українських суспільно-громадських організацій всіх країн вільного світу. Заманіфестування повної єдности в принципових справах на III СКВУ було найбільшим успіхом цього Конґресу, найбільш відповідальних діячів і репрезентантів українців всіх країн вільного світу.

Власне ці основні думки лягли в основу рішення Управи Відділу УККА, що його очолює проф. д-р Петро Стерчо, щоб відзначити

(Закінчення на стор. 5)

М. Чеймберс заступає Б. Абцуґ на пості голови жіночого комітету

Вашінґтон. — У вівторок, 16-го січня, Білий Дім подав до відома, що Марджорі Чеймберс заступить Беллу Абцуґ на пості голови Крайового Комітету Жінок після того, як президент Джіммі Картер звільнив цю останню з обов'язків головства в п'ятницю, 12-го січня.

Марджорі Чеймберс

Несподіване звільнення Б. Абцуґ із становища голови 40-членного Комітету наступило в наслідок пресового повідомлення цього дорадчого тіла президента Картера, яке було оформлене після крайового жіночого з'їзду в Гюстоні, Тексас, в листопаді 1977 року. У пресовому повідомленні Комітет висловився критично щодо економічної політики президента Картера, його пропозиції підвищити оборонний бюджет коштом домашніх програм та його спротиву до оплачування абортів федеральними фондами. Крім цього, під час зустрічі членкинь Комітету з президентом Картером у п'ятницю, 12-го січня, Б. Абцуґ „гостро накинулась на президента Картера", як заявив один з його асистентів, повчаючи його в справах домашньої і закордонної політики. Дорадники президента Картера заявили, що він від кількох місяців був занепокоєний „шорсткими, а то й грубими заявами" Б. Абцуґ, які відбігали від напрямних жіночого руху в Америці і не приносили йому користи.

Негайно після звільнення Б. Абцуґ, співголова Комітету, Кармен Дельґадо Вотав і 25 інших членкинь зрезиґнували, хоча до середи, 17-го січня, до Білого Дому наспіло тільки чотири резиґнаційні листи, згідно з твердженням Сари Веддінґтон, спеціяльної асистентки президента Картера в жіночих справах.

Б. Чеймберс — це відома активістка жіночого руху в Америці, яка є членом Комітету, а крім цього очолює Американську асоціяцію жінок з вищою освітою. Вона є поміркованих поглядів і уважає, що співпраця з федеральними властями є конечною для поширення прав жінок.

У міжчасі Б. Абцуґ заявила в Ню Йорку, що вона і членкині Комітету, які зрезиґнували, задумують створити свій незалежний комітет в жіночих справах.

Інша відома діячка жіночого руху, Филліс Шляфлі, яка очолює рух проти прийняття додатку до Конституції ЗСА щодо рівних прав, звернулася із закликом до президента Картера, щоб „або скасувати Комітет і заощадити платникам податків 300, 000 долярів річно, або включити до нього жінок, які є проти додатку до Конституції".

Погляди Венса і Бжезіньского відносно Китаю і СССР такі самі — твердить Білий Дім

Вашінґтон. — У вівторок, 16-го січня, Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, заперечив твердження деяких американських газет, між ними „Ню Йорк Таймсу", що між секретарем Сайрусом Венсом і д-ром Збіґнєвом Бжезіньским, головним дорадником президента Джіммі Картера щодо справ крайової безпеки, існують розбіжності в поглядах відносно наслідків встановлення дипломатичних зв'язків між Вашінґтоном і Пекіном на дальші відносини між Америкою та Совєтським Союзом.

Повелл заявив кореспондентам, що промови Венса і Бжезіньского, виголошені у понеділок, 15-го січня, перед біля 500 американськими бизнесменами, „доповнювали себе, а не противоречили одна другій", додаючи, що президент Картер читав обидві промови, а Венс і Бжезіньскі заздалегідь консультувалися, щоб запевнити однозгідність у їхніх промовах.

„Ню Йорк Таймс" і пресове аґентство Ройтерс минулого вівтірка твердили, що Венс у своїй промові наголошував, що ЗСА вестимуть однакову політику відносно Совєтського Союзу і комуністичного Китаю, тобто не фаворизуватимуть ні Москви, ані Пекіну, а натомість Бжезіньскі, мовляв, вказував, що встановленням зв'язків з комуністичним Китаєм ЗСА здобули собі „важливу стратеґічну перевагу".

Секретар Венс і д-р Бжезіньскі самі заперечили, що існують розбіжності в їхніх поглядах щодо політики ЗСА відносно Китаю та Совєтського Союзу.

Громада Трентону приготовляється до відзначення Січневих Роковин

Трентон, Н. Дж. (Ст. Ш.). — Громадський Комітет міста Трентону і околиці повідомляє, що тут українська громада столичного міста Ню Джерзі інтенсивно приготовляється до відзначення 61-річчя Самостійности і 60-річчя Соборности Української Держави. Врочистості почнуться у неділю, 21-го січня. Цього дня вранці будуть відслужені Богослужби в намірені українського народу, що їх відправлятимуть: в церкві св. Трійці — о. митрат Богдан Железівський, в церкві св. Юрія Переможця — о. протопресвітер М. Галета, а в церкві св. Йосафата в неділю 28-го січня — о. декан Я. Федик. У Богослуженнях візьмуть участь молодечі організації в одностроях з прапорами. 22-го січня, з нагоди цих великих Роковин, делеґацію українців Трентону прийме посадник міста — Артур Голенд. Крім того, цього самого дня представники Трентонської громади долучаться до великої української делеґації УККА цілого Ню Джерзі, де в Капітолі прийме їх губернатор — Брендон Бирн і видасть Проклямацію Українського Дня на стейт Ню Джерзі.

Урочиста Академія для відзначення цих великих Роковин відбудеться у неділю, 28-го січня, о год. 4-ій по полудні, в залі української православної церкви св. Юрія Переможця у Ярдвіллі, Ню Джерзі. Академія-концерт розпічнеться відчитанням Проклямацій Українського Дня губернатора стейту Ню Джерзі — Бренда Бирна і посадника Трентону — Артура Голенда. Відчитання Проклямацій доверщать члени молодечих організацій Трентону, а саме Пласту, ОДУМ і СУМА. Святочну доповідь виголосить студент Андрій Шевченко. В мистецькій програмі виступлять: Ансамбль бандуристів „Бурлаки", Квартет „Соловейки" — сестри Сухенки, Ю. Мохань, С. Шилкевич, д-р М. Гафткович-Сій та члени місцевих молодечих організацій з декляматіями.

Січневі Роковини у Лігай Веллі

Лігай Веллі (І. Стасів). — Заходами Лігайвеллійського відділу УККА при співучасті Відділу УККА Редінґ, Па., тут ведеться інтенсивна підготова до відзначення Січневих Актів. Відзначування відбудуться у неділю, 21-го січня, 1979-го року, в театрі, центрі мистецтва у Мюлинберзькому коледжі, при 24-ій вул. і Чюв, Аллентавн, Па., з кольоритною мистецькою програмою, включаючи гостинний виступ Ансамблю Бандуристів „Бурлаки" з Вілмінґтону, Дел., під мистецьким керівництвом Сергія Ковальчука, як також — Український Народний Ансамбль „Волошки" з Філядельфії, Па., під проводом Зої Гравур-Корсунь.

У програмі концерту української пісні і танку для відзначення 61-річчя Самостійности і Соборности, до почесної Президії українського духовенства, зголосив свою участь конґресмен Дан Ріттер, посадники Аллентавну, Бетлегему і Істону та інші визначні особистості американського політичного світу. Святочне слово виголосить д-р А. Кіпа.

У понеділок, 22-го січня, посадники згаданих міст підпишуть проклямації Українського Дня, а на щоґлах міських управ маятимуть українські національні прапори.

ПОМЕРЛА СВ. П. СОФІЯ ГОДОВАНЕЦЬ

Рочестер, Н. Й. — У вівторок, 16-го січня, тут по довгій і тяжкій недузі померла на 78-му році життя св.п. Софія Годованець. Панахида у заведенні Павла Гарріса відправиться у п'ятницю, 19-го січня, о год. 8-ій увечері, а похорони з того ж заведення до церкви св. Йосафата, а відтак на цвинтар Голі Сепалкер, відбудуться в суботу, 20-го січня, о год. 10-ій вранці.

ПІДНЕСЕННЯ ПРАПОРУ В ЮНІОН, Н. ДЖ.

Юніон, Н. Дж. — 34-ий Відділ Союзу Українок Америки повідомляє, що його заходами тут у неділю, 21-го січня ц. р., в год. 10-ій вранці, відбудеться церемонія піднесення українського прапора на щоґлу міської ратуші в рамках відмічення 61-их роковин встановлення Української Державности і 60-их роковин Акту Соборности. В церемоніях візьме участь посадник Джеймс Конлон.

У грудні рівень безробіття не змінився

Вашінґтон. — Департамент праці інформує, що протягом грудня минулого року рівень безробіття майже не змінився, бо виносив 5,9 відсотка всієї робочої сили ЗСА, а в листопаді 5,8 відсотка.

Секретар праці Рей Маршалл вказав, що рік раніше, тобто в грудні 1977-го року, рівень безробіття становив 6,3 відсотка цілої робочої сили, а в половині 1977-го року навіть перевищав 7 відсотків. Маршалл твердив, що статистика з минулого листопада і грудня доказує, що безробіття значно зменшилося.

Нова втікачка з Совєтського Союзу

Сидней, Австралія. — Офіціянтка совєтського туристичного пароплава „Леонід Собінов" Ліліяна Гасінська вискочила вночі через віконце своєї каюти в море. Через сорок хвилин вона доплила до берега, втомлена, але з надією жити свобідно.

Одначе міністер іміграції Майкл МекКеллар заявив, що Австралія надає політичний притулок лише у надзвичайних випадках.

Гасінська заявила австралійській владі, що вона „не може знести Росії і ненавидить пароплава".

Дотепер тільки відомо, що вона із Одеси, їй вісімнадцять років і її власністю є тільки „червоний купальник", в якому рішилася на втечу з совєтського пароплава.

Січневі Роковини в Асторії

Асторія, Н.Й. (О. С.) — Українська громада в Асторії відзначить Свято Державности Службою Божою, яку відправить парох о. Христофор Войтина в неділю, 21-го січня ц. року, о год. 10-ій рано в намірені українського народу. У Службі Божій, до якої співатиме хор церкви Чесного Хреста під диригентурою маестра Осипа Длябоги, візьмуть організовану участь українські католицькі ветерани, члени Осередку СУМА ім. Михайла Сороки, ОЖ ОЧСУ, 35 Відділу ООЧСУ та інші організації з прапорами.

Українські організації поробили також заходи, щоб президент дільниці Квінс Доналд Манс підписав проклямацію Українського Дня у дні 22 січня і дозволив вивісити український національний прапор біля американського зоряного прапора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Косик, Володимир Левенець, (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J., Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вияв дволичности

Хоча в північнозахідній частині Камбоджі все ще йдуть бої поміж залишками льояльних прем'єр-міністрові Поль Потові військ і повстанцями, яких тяжко відрізнити від в'єтнамського війська, політичні обсерватори уважають, що доля Камбоджі припечатана у наслідок тритижневого в'єтнамського „бліцкріґу" з благословенням і наявною піддержкою Москви.

Не можна приховати факту, що уряд Поль Пота не грішив бажанням служити зубожілому й знедоленому камбожському народові, — що постійно наголошували ЗСА, тавруючи грубі порушення прав людини в цій країні, — але повалення цього режиму його не менш жорстокими сусідами з Ганою за інстигацією і при безпосередньому встрянанні Москви — це неприхований вияв дволичности цих останніх. Це й виявилось найбільш яскраво під час дебат в Об'єднаних Націях над пропонованими резолюціями в справі відтягнення чужоземних військ з території Камбоджі, при чому слід відмітити, що вперше за час існування цієї міжнародної установи в ній витворився предивний сценарій, коли країни т. зв. „третього світу", — які, до речі, запропонували текст резолюції, — солідаризувались із ЗСА й КНР. Бо, як цього і слід було сподіватися, під час голосування в Раді Безпеки Совєтський Союз наложив вето на цю навіть загальникову резолюцію, сильно насторожуючи проти себе представників „третього світу", які побачили наявний підступ Москви та її намагання закріпити свої позиції у Південносхідній Азії, навіть коштом комуністичного режиму в Камбоджі. Тому й слушно відмічують політичні аналітики, що чергове вето представників „країни рад" — це фактично дипломатична поразка Москви, яка може мати далекойдучі наслідки у її відносинах з країнами „третього світу".

Вміжчасі Південносхідня Азія далі знаходиться в судорогах конфліктів, що їх тепер вже породжують комуністичні „доморобні ватажки" тої чи іншої закраски з великими втратами для знедоленого війнами населення поодиноких країн. Про будьяку стабільність в цій частині світу — годі думати, коли взяти до уваги наслідки встановлення „нового ладу" лідерами Ганою у В'єтнамі, живими свідками чого є тисячі „втікачів на човнах", які скитаються по морях світу в пошукуванні пристановища. Слід сподіватися, що країни „третього світу", які донедавна майже сліпо вірили Москві, прозріють дещо та зрозуміють суть її експанзивної політики. Камбоджа — це чергова осторога, що настав час на основну перевірку настанови дещо наївних провідників „третього світу".

Ізраїль плянує нові оселі на окупованих арабських землях

Єрусалим. — Ізраїльські урядові чинники інформують, що протягом наступних кількох днів три оселі військового характеру будуть розбудовані на окупованих арабських територіях, а саме, дві на західньому березі ріки Йордан і одна біля міста Ґази. Крім того, одна вже довше існуюча військова оселя незабаром формально стане цивільною оселею.

Це повідомлення наступило напередодні прибуття на Близький Схід американського дипломата Альфреда Атертона, який на доручення президента Джіммі Картера і Державного департаменту старатиметься довести до відновлення безпосередніх мирових переговорів між Ізраїлем і Єгиптом.

Як відомо, Єгипет і ЗСА вважають, що ізраїльські оселі на окупованих арабських землях є нелегальні і становлять поважну перешкоду на шляху до остаточного мирового договору між Єгиптом та Ізраїлем. Таких осель є біля 50 і уряд прем'єра Менахема Беґіна твердить, що ізраїльтяни мають право жити на тих землях, бо вони, мовляв, є історичними територіями жидівського народу. Беґін вважає, що ізраїльські оселі повинні мати право існувати на тих землях навіть після встановлення автономії для місцевих палестинських арабів.

К. Крупський

НІКОЛИ НЕ ПЕРЕЖЕНУТЬ, ЯКЩО ДОСІ НЕ ДОГНАЛИ

[1]

Творці „совєтського раю" обіцяли здогнати і перегнати капіталістичний Захід в продукції тих дібр, що творять добробут модерної людини. Здається, що період понад 60-ти років є зовсім достатнім для того, щоб говорити про успіх чи невдачу плянів творення того добробуту. Напевно, що найкращим доказом зробленого поступу є порівняльні цифри, якими часто оперує американський журнал „Ю. С. Нюз енд Ворд Ріпорт", якого огляди-аналізи політичних і господарсько-економічних проблем є безконкуренційними щодо популярности і ясного стилю поданого матеріялу.

У випуску цього журналу з датою 18 грудня 1978 р. є чергова стаття з цікавими статистичними даними п. н. „Торгування з Росією — небезпечна гра?", яка графічними відображеннями демонструє порівнювання між ЗСА і Совєтським Союзом таких факторів як величина території, населення і продукції найбільш важливих товарів, а також загальної продукції цих країн.

Очевидно,що під „Росією" редакція журнала розуміє Совєтський Союз і тому в статті ці назви „Росія" і „Совєтський Союз" вживаються на зміну. Здається, що ганити редакцію за це не можна, бо вона тільки відображує фактичний стан справи. На ділі, тільки Росія говорить за так званий „Совєтський Союз", зовсім так, як колись царі-батюшки говорили за цілу царську імперію.

Вміщена карикатура на початку статті зображує дядька Сема, який опинився перед дверима, на яких видніє серп і молот. Дядько Сем читає плякат біля дверей такого змісту: „Ми купуємо технологію у квартах, півгальонах, або гальонах (Дядько Сем є завсіди побажаним) — СССР". Напис під дядьком Семом каже: „Постійний донатор крови".

Крізь вікно видно Брежнєва, який очікує дядька Сема. На протилежній сторінці вміщена світлина високих американських урядовців (міністер комерції — Кребс і міністер скарбу Блюментал, американський амбасадор Малькольм Тун та інші), які на початку грудня 1978 року перебували в Москві разом з 350 американськими підприємцями і переговорювали з совєтськими урядовцями про поширення торгівлі між ЗСА і Совєтським Союзом.

В 1977 році торгівля між ЗСА і Совєтським Союзом виносила 586 мільйонів долярів. Цим разом американці обговорювали 28 нових комбінованих проєктів, які поширили б американсько-совєтську торгівлю до десяти мільярдів долярів і таким чином американська торгівля з Совєтським Союзом перевершувала б німецько-совєтську (2,5 мільярда) і японсько-совєтську (2 мільярди).

Як можна сподіватися, американські підприємці дуже радо торгували б з Совєтським Союзом, але американський уряд забороняє торгівлю деякими товарами, а саме такими, які могли б причинитися до переваги Совєтського Союзу над Америкою у випадку війни, як наприклад, американські комп'ютори, або модерна теліфонічна система, що Совєтський Союз так радо купив би від американців. Совєтському Союзові також є дуже потрібні свердла (бори) і помпи до видобування нафти при морських берегах. Одна тексаська фірма вже погодилася побудувати фабрику в „Росії", яка вироблятиме ті потрібні знаряддя. В минулому році президент Картер був проти будови такої фабрики, бо уважав, що Москва використовуватиме ті знаряддя для поглиблення енергетичних криз у ЗСА. В цьому році президент Картер погодився на цей 144 мільйоновий проєкт тому, що як американці не збудують такої фабрики, то Англія зробить це.

В деяких галузях продукції, як наприклад, комп'ютори і телефонічна система, Америка не має поважних конкурентів, але в більшості ділянок є конкуренти, з існуванням яких американці таки мусять числитися. Так чи інакше, Америка та деякі західньоевропейські країни в минулому допомагали і дальше допомагають розбудовувати совєтську імперію Це наочно бачимо з частини статті п. н. „Далеко в степах багатомільярдовий показ американського знання діла".

Тут мова про величезну фабрику вантажних автомашин (від 15 до 35 тонн потужних), яку збудувано при допомозі американців. Ця фабрика побудована над рікою Кама і є віддаленою від Москви 600 миль. Фабрична машинерія в цьому комплексі американського вибору сягає 29 відсотків. Американських контракторів винагородили за допомогу в будові сумою 438 мільйонів долярів, а цілий фабричний комплекс коштував 5,4 мільярда долярів. Безумовно, американці знають про те, що транспорт завжди був і є Ахіллевою п'ятою російської імперії, а проте, вони допомагають вилікувати цю традиційну недугу Росії.

[Продовження буде]

Іван Овечко

ПРОТИ КРАЙНОСТЕЙ В ОЦІНЦІ ДИСИДЕНТІВ

Маю на увазі українських дисидентів, або, краще кажучи, борців з руху спротиву проти московсько-большевицького свавілля в Україні, які потрапляють на Захід. Покищо ми маємо їх серед нас дуже мало, але дуже можливо, що їх кількість з часом зросте. Наше відношення до них та оцінка їхньої політично-визвольної вартости ніким „згори" не може бути врегульована, бо кожний з нас поза Україною є вільною людиною з різними переконаннями щодо доцільности того чи іншого шляху і засобу до полегшення долі України й її майбутнього визволення та усамостійнення. Звідси й не зовсім однакові в нас трактування того чи іншого дисидента, що потрапляє до нас і стає членом нашого еміґрантського суспільства. І це нормальна річ.

Був час, що й нас, т. зв. нових еміґрантів зразу після Другої світової війни, не всі „старі" еміґранти як слід розуміли. Не зовсім розуміли й ми їх. Були тертя, конфлікти, доходило навіть до крайностей з обох сторін. Але з часом обидві хвилі еміґрацій злилися повністю в одне море української політичної еміґрації, за вийнятком, звичайно, незначної частини, що завжди в таких випадках буває.

Але то все були масові припливи людей поза Україну, тепер же прибувають одиниці, тому то співвідносини між нами і ними бувають більш рельєфні, помітніші, випукліші у всіх деталях неоднакового мислення або підходу до спільних проблем, а звідси й наші крайності в оцінці новоприбулих дисидентів. Позбутися тих крайностей — завдання кожного з нас.

Є серед нас автори статтей і є такі пресові органи, що постійно шукають причин, щоб повністю дискваліфікувати того чи іншого дисидента як речника нашого народу на батьківщині, а є й такі, що навпаки — приписують тому чи іншому дисидентові непомильність і репрезентацію всього поневоленого українського народу. Обидві ці оцінки — це, звичайно, нікому не потрібні крайності, що не служать добром ані нам, ані їм, ані нашому народові та справі його визволення. Яка ж причина існування цих крайностей?

На мою думку, з одного боку носталгія тих, що десятиріччями перебувають поза Україною, за свіжим голосом „звідти", за свіжою живою людиною з країни батьків і прадідів, а з другого — переоцінювання сил і можливостей совєтської системи щодо її впливів на українську людину „там". Тому перші у трактуванні того чи іншого дисидента, що прибуває на Захід, доходять до таких крайностей, що кожний його погляд, кожне його сказане чи написане речення сприймають як святеє святих, ігнорують його помилки, непоінформованість, вбачають в його промовах непомильний дороговказ для всіх тих, що борються або хочуть боротися за визволення України і там, і тут. А другі, перебільшуючи вплив совєтського виховання та системи взагалі на кожну людину там, у тому числі й на дисидента, що прибуває на Захід, прислухаються до нього тут з крайнім критицизмом, щоб не сказати недовір'ям, боячись „зради" українських антикомуністичних самостійницьких постулятів або послаблення спільного фронту в боротьбі за ті постуляти. Так було, наприклад, з Плющем, так майже є або може статися з Григоренком.

Насправді ж здоровий підхід у таких випадках лежить десь посередині — без надмірної ґльорифікації і без надмірного критицизму новоприбулих дисидентів. Бо всі ті дисиденти — ті, що вже тут, і ті, що ще прибуватимуть, — при всіх їхніх терпіннях і особистих досвідах та при їхній любові до України можуть мати різні обрані ними шляхи боротьби за добро нашої батьківщини; вони можуть багато знати, але можуть і помилятися; вони можуть бути знавцями в одній ділянці, але ігнорантами в іншій. Вони можуть бути навіть героями, але не обов'язково геніями. Їхня критика нас, а наша критика їх хай нікого не лякає, але хай допоможе всім нам посилити той процес руху спротиву й визволення, ради чого ми й вони пішли в чужий світ.

Чим скоріше позбудемось крайностей і в критиці і взагалі в оцінці нами їх, а ними нас, тим краще виглядатиме наша спільна майбутність. Крайності бо ведуть лише до більшого і глибшого поділу, чого Україна не простить нікому — ні нам, ні їм. Натомість, здоровий критицизм і здорове схвалення ведуть до так потрібного нам усім спільного фронту в обличчі комплікованого світового укладу взагалі, а специфічности української справи зокрема.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

НА СВІТЛЯНИХ КРИЛАХ

Якщо б запитати сьогодні кожну господиню ЗСА, який винахід для неї необхідний — відповідь була б однозгідна — телефон.

Бож телефон становить її зв'язок із зовнішнім світом, дає їй змогу скорої комунікації з родиною, знайомими і в разі потреби зі шпиталем, лікарем, поліцією. Завдяки телефонному зв'язкові — її життя є менш монотонне і самотнє.

Якщо б, однак сьогодні, при нашім, здавалося б високім рівні технології, ми хотіли б заінсталювати телефон у кожнім мешканні на світі, виявилося б, що це неможливо, бо в цілому світі немає достатньої кількости міді, щоб провести потрібні проводи.

Маючи те на увазі, в затишних лябораторіях багатьох країн роблять досліди над використанням нових матеріялів для телекомунікації майбутнього. Йдеться, конкретно, про використування лейзерних променів та скляних волокон для комунікації та зв'язку в наступнім сторіччі.

Професор Басов, нобелівський лавреат та один з винахідників лейзерних променів сказав в інтерв'ю з одним із журналістів,що лайзер основується на вирощенні зі світла чистих тонів.Русло квантів світла пливе, неначе сніговий обвал (лявіна) в кожнім атомі ідентично та без заколотів. І це становить джерело його сили та зв'язаности.

Ті світляні кванти проводять світловідником, сконструйованим із тонесеньких скляних волокон. Таке волокно,товщиною завбільшки однієї сотої частини міліметра, може видержати обтяження кількох кілограмів. Але найбільшою прикметою тих волокон, це відсутність впливу зовнішніх забурень, а головно ядрового проміювання, що унерухомлює цей модерний засіб комунікаційної сполуки лише на протязі дуже короткого часу.

Незвичайна легкість, малі розміри та велике розповсюдження скляної сировини (пісок) на нашій плянеті роблять скляні волокна ідеальним матеріялом для майбутньої комунікації. Притому не слід забувати, що один грам світлопроводу заощадить нам 80 фунтів міді, що, до речі, під теперішню пору, становить 60 відсотків кошту телефонної інсталяції.

У недалекій майбутності два тонесенькі скляні волокна, допроваджені зі зовнішньої мережі до мешкання, дадуть змогу його власникові користуватися не тільки телефоном, але також відбором радіових та телевізійних програм, а крім цього, зв'язком із компютерними інформаціями бібліотек.

Автори наукової фантастики передбачають у своїх повістях майбутню комунікацію на далекі віддстані, в якій герої повістей бачать на екрані обличчя свого співрозмовця.

Такий рід комунікації стане дійсністю вже в недалекій майбутності при використанні лейзерних променів та світлопровідників. Спроби заступлення мідних провідників скляними волокнами вже проводять у деяких країнах. Такі дослідні лінії заінстальовано вже в лябораторіях Англії та ЗСА. Згадати б хоча спробну інсталяцію, що її урухомила корпорація „Белл Телефон Ко" в Чікаго, для відзначення 100-річчя винаходу телефону („Свобода", 9-го листопада 1976). Використання лейзерів і світлопроводів та створення безпосередньої комунікації, при допомозі розмови, зору та рухів, виелімінує частинно, а може й повністю комунікацію письмову і потвердить передбачення англійського філософа А. Гакслі, автора повісті „Новий сміливий світ",що люди в майбутності не потребуватимуть ні літератури, ні історії.

Нам важливо повірити в можливість такої цивілізації, хоча вона обіцяє здійснення можливости, про яку віддавна мріє людина. Техніка скляних волокон, крім комунікації, матиме застосування у медицині, щоб впровадити світляні русла до апаратів для обсліду внутрішніх частин людського організму (ендоскопія), для підсилювання та перетворювання оптичних образів (ноктовізія).

Світлопровідну технологію у телекомунікації можна порівняти до винаходу транзистора, що створив революцію в електронній техніці. Хочеться вірити, що таку саму революцію створять скляні волокна та лейзерні проміння, що причиняться до вирощування нової генерації телекомунікаційних уладжень, що зближать нас до світу наукової фантазії.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Омелян Плешкевич

ЕКОНОМІКА ПІДСТАВОВА СИЛА УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

(Доповідь на Пленарній Сесії III Конґресу СКВУ)

[1]

Мені сьогодні припала велика честь виступити перед достойним Пленумом III СКВУ з темою, яка досі, на превеликий жаль, не мала місця і не обговорювалася на такому винятковому форумі.

Світовий Конґрес Вільних Українців — найвище умандатований парлямент української діяспори — став передовсім інструментом української визвольної політики, став виразником наших збірних національно-державних і політичних прагнень, і ми з самого початку окреслили його ролю як координатора наших національно-політичних, а в тім і ідеологічних прямувань, того координатора, що має за завдання організувати — репрезентувати і здійснювати найважніші постуляти нашого організованого життя, наших збірних зусиль. Тому 10 років ми вирішили, що нам треба своєрідну, найвище умандатовану надбудову, яка буде прямувати до всеобіймаючої координації і реалізації тих усіх процесів, що нуртують у нашому збірному організмі.

Не моє завдання сьогодні давати аналізу того, чи СКВУ виправдав наші надії і сподівання, чи існує він тільки формально, і які має трудноші як суперкоординатор наших прямувань, як справжній реалізатор наших завдань, які ми поставили перед ним. Я дозволю собі тільки завважити, що цей наш, як ми сказали, найвище умандатований парлямент і його органи діють так, як діють і вив'язуються зі своїх завдань його складові частини на різних теренах свого поселення, тобто його крайові центральні організації. Основуючи СКВУ і мандатуючи його важними і відповідальними функціями, ми доказали нашу живучість, наше прагнення до української синтези.

Однією з основних проблем, яка притьмарює наші збірні зусилля і хотіння, це справа засобів, справа матеріяльних ресурсів, від яких дуже і дуже багато залежить.

Моя доповідь матиме не ідеологічно-деклятаративний чи теоретичний характер, вона побудована на фактах, числах і реальних атрибутах, без яких ми не зуміємо, при найкращій ідеалістичній поставі, розв'язати тих завдань, які ставить собі СКВУ. Я говоритиму про ролю економіки на службі нашої зорганізованої спільноти.

Ще напередодні скликання СКВУ у 1967 році Українська Пан-Американська Конференція у т. 4-ій свого звернення закликала нас: „Устійнити шляхи для скріплення та всесторонньої розбудови всіх ділянок українського життя в країнах вільного поселення". Цю самозрозумілу вимогу розбудови ми прийняли як наш імператив, забуваючи одначе, що не йдеться тут тільки про самий принцип, але передусім про реальні ресурси людські і матеріяльні, які єдині будуть ґарантією нашого успіху.

Про які ж ресурси йдеться? Йдеться про економіку як базу — підбудову-фундамент під нашу завершену в СКВУ надбудову і нашу завершену в СКВУ координацію-співдії всіх українських себе свідомих чинників. З елементарним поняттям економіки ми всі достатньо ознайомлені, а саме, під цим словом, ми розуміємо фінансово-господарську структуру, яка творить реальну базу життя спільноти, починаючи від релігійного і кінчаючи політичним. А кожна спільнота як основа завершується своєю надбудовою, у нашому випадку краєвими централями. І якщо є сильна база — тоді сильнішою і міцнішою стає надбудова, інакше кажучи, між ними існує тісне пов'язання, існує взаємодія, бо одна одну зумовляє. І завданням надбудови є працювати над зміцненням бази, якої економічна сила віддзеркалює нам вартість нашої спільноти. Наявним прикладом цього ствердження можуть бути такі економічно сильні народи як жиди, німці, японці і інші. Велику ролю відіграє економіка в політиці. Бож ніщо іншого як саме економічний фактор зумовив дуже своєрідну клясифікацію державних організмів на чотири панівні бльоки держав: американський, европейський, азійський і совєтський. Не можна оминути і цього факту, яку ролю відіграє економіка в структурі американського політичного життя і всіх її внутрішніх рефлексів.

А як з нашою економікою? У нас, скажім собі відверто, немає достатнього зрозуміння для вартостей економіки. Правда, ми розуміємо і дбаємо (бо мусимо) про економіку нашої хати-дому, нашої родини чи ще може церкви. Але чим дальше йдемо від її порогів на периферії громадського життя, тим з тією економікою у нас справа гіршає і натрапляє на брак фондів — необхідних на якісь реальні і спільноті потрібні заходи. А тим часом, як каже розумна американська приповідка, „ол солюшенс беґін віт мені".

Ми творимо надбудови, але не маємо під ними міцної бази, ми складаємо великі і далекосяглого значення пляни, але не маємо на них фондів. А якщо починаємо їх збирати — організувати, то це переходить у довгий і важкий процес, результати якого ніколи непевні. І саме оцей чинник у нас чи не найбільша болячка.

„Будувати визвольну концепцію Україні на тріяді історія-мова-література означає, — каже наш визначний вчений-мислитель Ю. Ш., — будувати хату з трьома стінами. Така хата відкрита вітрам і морозам, і дуже легко її зруйнувати. Четвертою стіною повинна бути економіка".

Отже, не можемо і ми будувати нашого в повному слова розумінні життя без ґарантованих матеріяльних ресурсів.

Вертаючись до економіки і її підставового елементу фінансів у житті нашої діяспори, треба ствердити, що ця справа у нас вийнятково трудна.

Надвишка народного доходу українців в різних країнах поселення не є відповідно сконцентрована, а навпаки — розпорошена. Не є пляново централізована і пляново розприділювана відповідно до національних потреб. А до чого можна дійти з продуманою і пляновою працею в цьому аспекті, тобто відповідно з цілеспрямованим національним капіталом на якійсь одній території, чудовий приклад дають нам литовці, які багато років тому зуміли зібрати мільйоновий фонд наглої потреби, вони сьогодні мають свої шпиталі, старечі доми, своє шкільництво, свої видавництва, клюби, театр тощо. Ми спромоглися на Гарвард, на пам'ятник Шевченкові, на Енциклопедію Українознавства, на безліч церков тощо, але це були відокремлені проєкти, які приходилось з великим трудом реалізувати, які все ще перебувають у стадії заборгування.

Отже, висновок з вищесказаного очевидний: на сьогодні, в житті нашої спільноти немає, мабуть, нічого важливішого як господарська політика, тобто: плянування і унапрямлювання розвитку українсько-господарських процесів. Тому наш провід СКВУ і наші крайові централі повинні доложити всіх зусиль, щоби змінити дотеперішній курс нашої т. зв. економічної політики, та почати систематичне і доцільне плянування, економічну координацію наших ресурсів і стимулювати нову необхідну ініціятиву. Дещо в цьому напрямі зробив уже УККА, основуючи в 1977 році Крайову Господарську Раду, але це тільки початок. Таку ж ініціятиву мусять проявити інші крайові централі, а в першу чергу СКВУ, якщо він має виконати доручені йому завдання.

Черговим питанням, на якому слід нам зупинитись: яким економічним потенціялом ми розпоряджаємо, тобто пригляньмося, як виглядає економічна ситуація українців в діяспорі. Ілюструймо її на прикладі кількох країн. Почнемо з наймолодшого наверстування української еміґрації, якими є українці в Австралії, де поселились вони щойно після II світової війни. Усіх їх там приблизно 34 тисячі, а з них 6,5 тисяч є членами 6-ох кооператив, що становить 19 відсотків, з капіталом понад 15 мільйонів. Кооперативи завершують свою діяльність Радою Українських Кооператив Австралії. У приватному секторі українці в Австралії зуміли зорганізувати дві м'ясні фабрики з майном коло 5 мільйонів і 6 будівельних компаній з 10 мільйонами долярів. Крім цих великих підприємств, існує там ціла мережа купців, ремісників і інших підприємців, мають вони зорганізоване рідне шкільництво, 3 газети, різні культурні товариства, молодечі організації і т. д., а найбільш прикметне явище це те, що українці Австралії живуть у справжньому розсіянні по цілій країні, тобто не живуть у якомусь одному місці свого поселення, але це їм не перешкоджало сконцентрувати цілий процес свого життя, передовсім на економічній базі.

[Продовження буде]

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильвенія в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

16. ВНЕСЕННЯ І УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

(Закінчення з попереднього числа)

(21)

Володимир Борискевич-Бойд (94) вносить: „Тому, що на залі є мало делеґатів, ухвалювати тільки рекомендації і щоб не було ніяких резолюцій". Внесок піддержав Волод. Бережан (14). Предсідник, по переведенні голосування, ствердив, що внесок делегата Волод. Борискевич-Бойд (94) прийнято більшістю голосів, при *трьох голосах проти*.

ВСІ НАСТУПНІ РІШЕННЯ БУДУТЬ ЛИШ РЕКОМЕНДАЦІЇ.

Волод. Борискевич-Бойд ставить внесення, щоб проєкт про секретарські справи поставити під голосування. Внесок піддержує д-р Володимир Сенежак (27). Предсідник піддає під голосування — текст проєкту — як нижче подано:

Секретарські справи

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Збільшити дотеперішні дивіденди для активних членів на 25%, а за виплачені грамоти на 50%.

2. Членам, що мають поліси кляси „В" і „ДП", які осягнули 78-ий рік життя і належать найменше 15 літ до УНСоюзу — виплачувати дивіденди у висоті річної вкладки.

3. Приймати без лікарської перевірки членів у доброму здоров'і на наступні забезпеченеві суми: 5,000 дол. до 45-го року життя; 3,000 дол. до 50-го року життя; 2,000 дол. до 55-го року життя; 1,000 дол. до 60-го року життя.

4. Підвищити секретарям винагороду за приєднування членів за 1,000-долярову грамоту до 15 долярів, а за 500-долярову грамоту до 7.50 дол.

Ухвалено більшістю голосів при менше, як ¼ присутніх на залі делеґатів.

Йосип Лисогір подає пропозицію, щоб Екзекутива перевірила можливість побудови нового дому на Союзівці у величині 100 кімнат і щоб звітувала про це на річному засіданні 1979 р. Справа ця мусить бути узгіднена й мати дозвіл на фінансування будови від Забезпеченевого Стейтового Уряду. Після того, щоб приступити до будови й викінчити її перед травнем 1982, щоб можна було там відбувати Конвенцію.

ВНЕСОК: Побудувати на Союзівці новий дім зі сто кімнатами, щоб 30-ту Конвенцію УНСоюзу можна було відбувати на Союзівці. Головний Екзекутивний Комітет предложить плян побудови на засіданні Головного Уряду весною 1979 року.

Прийнято більшістю голосів (присутні на залі біля ¼ делеґатів).

Предсідник пояснює, що була ухвала, що всі пропозиції, які будуть внесені, мають бути рекомендаціями, якщо більшість за ними заявиться — тому піддає внесок п. Лисогора, як рекомендацію. По переведенні голосування стверджує, що прийнято одноголосно.

Інж. Степан Куропась, поч. член і голова Сеньорів, залишив внесок на письмі, який відчитано, а саме:

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Конвенція доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати схвалені вже в 1975/76 роках постанови, а саме:

1. Докласти всіх старань, щоб побудувати на Союзівці апартаментовий дім для союзових сеньйорів у найкоротшому часі.

2. Подбати про цвинтар у Кергонксоні, або в сусідстві Союзівки для союзовців.

3. Пропаґувати в пресі і серед членів УНСоюзу записи майна на народні цілі серед самітників і заможних подруж, зокрема на Союзові справи.

4. Призначити суму 1,000 дол. на діяльність Комісії на рік 1978/79, а зокрема на кошти З'їзду сеньйорів в червні 1978.

Підписали: Ст. Куропась, М. Чучман, В. Дідик, Я. Падох, Р. Слободян, І. Іванчук.

Внесок цей піддержано й після голосування предсідник ствердив, що ухвалено більшістю голосів (при присутності коло ¼ делеґатів).

Д-р Іван Флис, — новообраний головний предсідник УНСоюзу, виголосив по-англійськи й по-українськи наступну промову:

Слово новообраного головного предсідника д-ра Івана О. Флиса

Пане Предсіднику, Шановні Пані і Панове Делеґати 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу.

Прошу прийняти від мене щиру подяку за це довір'я, яке Ви мені виявили вибором мене на головного предсідника Українського Народного Союзу, цієї найстаршої і найбільшої української організації у вільному світі. Дякую Вам за вибір Головного Уряду в такому складі, який Ви відмолодили щонайменше на п'ять років.

Цим вибором Ви доказали, що Ви знаєте і розумієте головні проблеми, які існують в нашій установі. Я пляную зробити повний ужиток із знання цих проблем, що його мають новообрані члени Головного Уряду, для добра нашої інституції.

Ми закінчуємо цю нашу Конвенцію дещо поділені. Ніхто бо не є цілком певний, хто виграв, а хто програв. Я думаю, що виграв Український Народний Союз! Ми старались, щоб в наших керівних органах мали свою репрезентацію всі прошарки, які становлять нашу внутрішню структуру. Я думаю, що це неможливе, щоб кожна група могла мати в керівних органах нашого Союзу кількісно таку репрезентацію, яка на її думку і в її оцінці належиться. Тим усім, які не є вдоволені зі своєї репрезентації в наших керівних органах, щиро доражую, щоб вони головну увагу звертали на якість, а не на кількість тієї репрезентації.

Я не бажав і не бажаю очолювати нашу славну організацію та репрезентувати в ній будь-яку одну чи дві групи, які входять в її внутрішню структуру. Я вважаю, що голова нашого братського Українського Народного Союзу повинен однаково заступати інтереси всіх груп: тут народжених, давніших поселенців і нових іміґрантів, як і всі релігійні віровизнання та всі політичні угрупування. Це я виконуватиму і вірю та очікую, що в цьому матиму повну підтримку і співпрацю всіх членів нашого Головного Уряду, наших відділових урядовців і від усіх Вас, Браття і Сестри, бо наше членство в нашій братській установі робить нас братами і сестрами.

Особисто я вважаю себе за дуже щасливу людину: я є „старим іміґрантом", бо приїхав до Америки в 1935-му році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іміґрантом, бо з новими іміґрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю" в Ню Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладу всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладемо всіх наших сил і зусиль, щоб вилікувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемось будь-яких пересудів чи ненависти з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акціях та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братерська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Флис, новообраний головний предсідник УНСоюзу, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делеґати 29-ої Конвенції, що відбулася в днях від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбурґу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітетові, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСоюзу, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є одною з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належиться панові Михайлові Комічакові, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаґанди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре доброму українському імені. Подяка належиться також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за прегарне влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишинові, керманичеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, вив'язувалися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про це, що нас єднає, що дає силу й наснагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не сталася і не станеться. Союз не заломиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все вив'язався із них. Я вірю, що ми зможемо розбудовувати Союз не лищ у маєтку, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрували нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішний, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви вив'язалися добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів."

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсідникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенежак (27) вносить дві рекомендації, які піддержав Роман Припхан (399), а саме:

Справи мови

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Тому що є розбіжність між інструкціями, поданими у книжці вкладок, стаття 11, уступ 5, а між постановою статуту §52 уступ „г", Головний Уряд УНСоюзу має уневажнити постанову про загальне звільнення членів, роджених в Канаді і ЗСА від обов'язку передплачувати офіційні органи УНСоюзу й повідомити про це Відділи. Члени УНСоюзу, які не знають української мови, мають передплачувати офіційний орган УНСоюзу в англійській мові. Звільнення від передплати офіційних органів є можливе з важливих причин — лише в індивідуальних випадках.

2. У всіх офіційних оголошеннях і письмах УНСоюзу, які появляються публічно у двох мовах, уживання української мови має бути на першому місці. У випадках, коли офіційно виступає особа в справах УНСоюзу і є двомовною — тоді вживання української мови має бути на першому місці.

Ухвалено більшістю голосів. (Приявних на залі коло ¼ делеґатів).

Василь Лещук (303) вносить, як рекомендації:

1. Підвищити суму допомоги для хворих членів.

2. Змінити й упростити в аплікації медичну частину.

Предсідник стверджує, після голосування, що повищу піддержану рекомендацію прийнято більшістю голосів. (На залі присутніх около ¼ делеґатів.)

Павло Фенцяк (320) вносить, як рекомендацію:

1. УНСоюз подбає про це, щоб розвинути акцію в справі поліпшення програм навчання в публічних школах про український нарід, тому, що багато матеріялу у програмах навчання є так невластиво дібраного, що наносить шкоду українській спільноті та шкодить розвиткові людського співжиття. Зокрема це наглядно виказали серії фільму у телевізії п.н. „Голокост".

Рекомендацію прийнято більшістю голосів з приблизно одної четвертини присутніх делеґатів.

18. ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Ірина Щерба (173): Тому, що на залі немає навіть одної четвертини делеґатів, ставить внесок на закриття Конвенції.

Михайло Ольшанський (51) виголошує заклик до секретарів, щоб дружньо продовжували працю, а новому організаторові бажає успіхів.

Ґльорія Пащен (125) протестує проти пропозиції, яку подав попередньо п. Володимир Сенежак.

Степан Колодруб (137): Був дверником в часі Конвенції, дякує, що всі гарно по „джентельменськи" поводилися.

Роман Припхан (399) — піддержує внесок на закриття Конвенції.

Предсідник дякує делеґатам Колодрубові і Пригоді за сповнювання функції дверників, що так взірцево вдержували порядок.

Після голосування стверджує, що внесок на закриття Конвенції прийнято одноголосно.

Перед закриттям предсідник дозволив сказати кілька слів п. Авраменкові, який довгі літа вчив українську молодь національних танків.

о. прот. Петро Мелех провів таку молитву:

„Всемилостивий Боже! Джерело нашого буття, приносимо Тобі сердечну подяку за успішне переведення 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу. Дякуємо Тобі за наші братерські відносини, за щиру працю. Провадь наш новий Уряд у згоді, любові й щирій співпраці для розвитку цієї твердині українського народу. Опікуйся нами, милосердний Господи, нашою многострадальною батьківщиною Україною, пошли їй щастя, долю і волю. Благослови Своїми благами уступаючу Управу і подай їм здоров'я і Свою опіку. Благослови нашу Американську Державу. Пошли нам спокій, безпечну й щасливу дорогу до наших родин. Допоможи нам, Твоїм дітям, дальше працювати на благо Твого святого Імени, добро нашого народу й американського. Щасти нам Боже у всім добрім. Амінь."

Д-р Юрій Оришкевич почав співати пісню, яку піддержали загальним співом делеґати: „Боже Великий Єдиний на нашу рідну землю споглянь"...

Після того д-р Ярослав Падох, предсідник 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу, заявив, що в дні 27 травня 1978 о годині 12 в полудне наради Конвенції вичерпані й Конвенція офіційно ЗАКРИТА. Закликав присутніх відспівати український національний гимн, який заінтонував д-р Юрій Оришкевич, а присутні піддержали загальним співом.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ІМПРЕЗИ

У зв'язку з 29-ою Конвенцією Українського Народного Союзу, Конвенційний Комітет під головуванням Андрія Джули, головного радного УНСоюзу, підготовив ряд імпрез, які проходили під знаком „Українського Тижня в Піттсбурґу". Цими імпрезами українська громада відзначувала століття українського поселення в цій „сталеварній столиці світу". З цього приводу й з нагоди 29-ої Конвенції, посадник міста Піттсбурґу видав спеціяльну проклямацію встановляючи тиждень від 21-27 травня 1978 як: „Український Тиждень у Піттсбурґу".

В неділю 21 травня 1978 о год. 3:30 по полудні головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір в асисті членів Головного Уряду, гостей і делеґатів, поклав вінок у підніжжя пам'ятника в поблизькому парку Пойнт Стейт в пошану американським воякам, які загинули в боротьбі за волю цієї країни понад 200 літ тому. В годині 4-ій по полудні, на площі Ґейтвей Плаза, о. шамбелян Ярослав Данильчук, парох української католицької церкви в Карнеґі і декан Піттсбурґу, разом з о. протоієреєм Андрієм Беком, парохом української православної церкви в Карнеґі, відслужили Богослуження в пам'ять перших українських поселенців у Піттсбурґу. О год. 6-ій ввечері того дня у готелевій залі Гілтон відбувся концерт української пісні й танку. У програмі концерту виступали: Марія Лисогір, сопрано; при акомпаньяменті Томи Гринькова, декляматорка Катерина Довбенко, Об'єднані хори Західньої Пеннсильвенії під диригентурою Ірини Владучик, хор „Самопомочі" під керівництвом Ізидора Луковського, хор Української Православної Ліґи під батутою Лесі Анндрюс, танцювальна група Української Православної Ліґи. Програмою проводив Михайло Комічак.

У вівторок, 23 травня 1978, Конвенційний Комітет влаштував для делеґатів і гостей прогулянку кораблем по ріці Огайо з оглядинами історичних місць і пам'ятників. У четвер, 25 травня, відбувся традиційний Конвенційний Бенкет. В цьому ж дні в сусідньому парку почався п'ятиденний фестиваль етнічних груп, в програмі якого брали участь українські ансамблі.

Піттсбурґ, Пеннсильвенія, 27 травня 1978.

мґр Іван Скочиляс,
секретар Конвенції

[Кінець]

Новини з Українського Гарварду

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — Вже приготовляються до четвертого З'їзду Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС), яка відбудеться в травні 1979 року. Проф. Ася Гумецька — голова ПКУС-у в листі розісланому на адреси українських науковців, запрошує зголошувати теми доповідей. Вона і голови секцій ПКУС-у відбули підготовчу нараду з директором УНІГУ для обговорення технічно-адміністраційних справ весняного З'їзду.

У рецензії на книжку д-ра Павла Маґочого: „Творення національної ідентичности: Підкарпатська Русь, 1848-1948", що її надруковано в журналі Стейтового університету Арізони „Східньо-Центральна Европа", автор рецензії високо доцінюючи науковий рівень тієї книги, дорікає Маґочому за його висновки у заключному ствердженні, що для Закарпаття тільки українська орієнтація виявилась найбільш міцною та тривалою.

— Згідно з офіційним реєстром Гарвардського університету, в рамках гуманістичного факультету, будуть, у весняному семестрі 1979 року, такі курси україністики: два з мовознавства, два з української літератури, три з історії України.

— У другому числі англомовного журналу „Гарвардські Українські Студії", надруковано цікаву (25 сторінок) статтю проф. Бертарда Д. Ваінриба про те, як Гебрейські хроніки розглядають добу Богдана Хмельницького, зокрема „погроми" жидів в Україні. Автор, на основі совісно зібраної документації, доказує безглуздість опису подій та пересадних цифер жертв громлення. Стаття — добрий матеріял для дискусій на тему сучасних українсько-жидівських взаємовідносин.

— У журналі „Сучасність" (серпень 1978 р.), у статті Ю. Лавріненка „У десятиріччя з дня смерти Юрія Меженка", висловлено признання бібліографові та бібліотекарові УНІГУ „...раді ми й тим, що, принаймні, маємо в руках документи тріюмфу того творчого початку — фотографій двох тодішніх статтей Юрія Меженка про дві перші книжки поезій Євгена Плужника... Ті фотокопії роздобув не без труду і дав нам шановний Едвард Касинець, дослідчий бібліограф і бібліотекар Українського Наукового Інституту в Гарвардському університеті, за що наше визнання як інститутові, так і молодому його вченому".

— Першу книгу із шеститомової праці проф. О. Пріцака „Походження Русі" передано вже до друку.

Діти Школи св. Юра колядують

Чи є щось приємніше як побачити і прослухати дітей як йдуть з колядою? — Таке прегарне враження ми переживали на Різдвянім Концерті Школи св. Юра у Ню Йорку в неділю, 17-го грудня 1978.

Яка чудова картина! Діти садочка, першої і другої кляси, здисципліновано входять із звіздою перед сцену і уставляються в чотири ряди (коло 80 дітей), всі у вишиваних сорочках. Могутнє „Бог Предвічний" звучить святочно і достойно. Велику залю виповнили вщерть батьки і гості, які зі зворушенням вислухали той наш різдвяний гимн. Наступні коляди „В Вифлеємі у Яскині" (М. (Гайворонського), „По всьому світу стала новина" (К. Стеценка), декламації „Свят Вечір" (О. Вацлавів), Оксана Бадригула, 8-кл. і „Різдво" (О. Грицай) Соня Решітник 5-кл., гарно виконано. Відтак відспівали коляди „Дивная новина", „Небо і земля" та збірна рецитація „У Вифлеємі".

Друга сценка під назвою „Колядники" вже була на відкритій сцені коло великої ялинки з частиною учнів 4, 5, 6, 7, 8-ої кляси. Коляда „Бог ся раждає" і „Пречистая Діва Сина породила", заспівані одноголосно прозвучали чисто і могутньо. Сольову колядку „Темненька нічка" (Муз. о. Й. Фацієвича) відспівала дуже мило учениця 5-ої кл. Наталя Маслій.

У другій частині концерту почули ми „Слава во вишніх Богу" (Д. Бортнянський) „Ой, хто, хто Миколая любить" (муз. М. Федорова) і декламації „Свята Ніч" (Я. Вільшенко), Маркіян Соневицький 6-кл., „Вифлиємська зоря" (Є. Войтович), Ірка Сисак 5-кл., „Свят Вечір" (Неприцький-Грановський), Андрійко Оберишин 5-кл. „Різдво" (О. Грицай) Люба Новаківська 5-та кл.

Дуже приємне враження викликало оригінальне „Віншування", що його виконали всі учні до слів і музики диригента хору Івана Хомина.

Перед початком концерту слово до батьків і гостей виголосив о. д-р В. Ґавліч, парох св. Юра ЧСВВ.

Школа св. Юра добре виконує свої обов'язки, щоденно навчаючи дітей не лише української мови, історії, культури, але також й відзначає важливі релігійні і національні свята. Ми винесли враження, що шкільний хор св. Юра є одним із найкращих дитячих хорів в Ню Йорку; відчувається велика дисципліна, чиста інтонація, добрі віддихи і чітка дикція. Такі хвилини як діти зі звіздою сердечно-щиро колядують, не можна ніколи забути. Це — бальзам для нас, старшого покоління і Євшан-зілля наших дітей.

Садочок, першу і другу клясу підготовила учителька Школи св. Юра, улюблениця дітей Апольонія Книш. Гарно заповідали: С. Войціцька, С. Самофвал і Галя Худик — усі учениці 8-ої кляси. Постанова і музичне оформлення — Івана Хомина, а при фортепіяні Ольга Хомин, дружина диригента. Освітлення: Стефан Принь і Микола Дністрян.

Відвідуючи щорічно Різдвяні Концерти та інші імпрези Школи св. Юра з приємністю завважаємо, що виринають між нашими дітьми молоді таланти. Цього року почули ми молоденьку співачку Наталю Маслій, уч. 5 кл. Також Маркіян Соневицький і Андрійко Оберишин вибиваються на добрих декляматорів. Отож наглядно замітно, що в школі св. Юра виринають всенові таланти, які будуть дуже придатні українській громаді.

Ольга Соневицька

Загальні Збори ЛМКлюбу

У п'ятницю 10-го листопада 1978 року відбулися Загальні Збори членів Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку. Відкриваючи збори, голова Клюбу інж. Тарас Грицай привітав присутніх членів, згадав тих що відійшли — покійних д-ра Миколу Вацика і мґра Олександра Пашка, пам'ять яких присутні відповідно пошанували. Після прочитання порядку нарад, предсідником Зборів запропоновано ред. Кедрина, а на секретаря інж. Оксану Щурову, що Збори прийняли. Присутній на залі інж. Володимир Богачевський привітав Збори від хору „Думка" в Ню Йорку.

Ред. Кедрин, подякувавши за вибір, приступив до ділової частини, а саме відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів, який одобрено і прийнято. Опісля приступлено до звітів керівних органів Клюбу. Перший звітував голова Клюбу інж. Грицай, відмічуючи гармонійну співпрацю всіх членів Управи, що віддано й жертвенно виконували свої обов'язки, кермуючись тільки добром Клюбу. За їхню цінну співпрацю для добра Клюбу склав їм поіменно щиру подяку, зокрема імпрезовому референтові маестрові Степанові Крижанівському, що вклав найбільше праці і труду для належного приготування кожної п'ятницевої імпрези. З черги звітували: заступник голови проф. Надія Литвиненко, скарбник проф. Стефанія Нагірна, секретар проф. Михайло Кучер, пресовий референт. Опісля у довшому звіті імпрезовий референт заторкнув деякі наші теперішні болячки, передусім зміну структури ЛМКлюбу, брак молоді на імпрезах тощо. Після звіту господаря Клюбу Мирона Заліпського і п-і Анни Никифоряк за господарську частину — відбулась дискусія над звітами в якій забирали голос: інж. Щурова, п-і О. Соневицька, ред. Орест Питляр, маестро Крижанівський. Голова Контрольної комісії ред. Питляр відчитав звіт з переведеної контролі, пропонуючи висловити цілій Управі Клюбу повне признання за зразкове ведення усього діловодства і всієї діяльности Клюбу на протязі минулого ділового року, і поставив внесення на уділення абсолюторії, що й одноголосно вирішено.

Голова Номінаційної комісії п-і Ірина Гошовська відчитала листу нової Управи і Контрольної комісії, на якій найшлися всі члени минулої Управи без ніяких змін з головою Клюбу інж. Грицаєм, проф. Надією Литвиненко і маестром Крижанівським як заступники голови і всіх вищеподаних, до Контрольної комісії ред. Питляра як голову, п-і Марію Карпевич і Осипу Леньову як членів, до господарчої частини п-і Анну Никифоряк.

Предсідник Загальних Зборів ред. Кедрин у своєму заключному слові підніс жертвенну працю Клюбу для української громади, бо в сьогоднішних обставинах це не легка справа приготовити кожної п'ятниці на протязі ділового року відповідну імпрезу. Дальше існування і діяльність ЛМК для української громади є доконче потрібна, бо Клюб в Ню Йорку є дуже популярний і виповнює важливе завдання у ділянці української культури, мистецтва і знання.

Ред. Орест Питляр запропонував переслати колишньому голові ЛМК-у інж. Іванові Жуковському від Загальних Зборів побажання скорого видужання і поправи здоров'я, що одноголосно присутні своїми оплесками одобрили.

Порішено з огляду на зимову пору — починати вечори Літературно-Мистецького Клюбу о 7-ій год. вечора.

Наприкінці відчитано окреме письмо з подякою для Редакції щоденника „Свобода" за цінну співпрацю в минулому році, що Загальні Збори одноголосно прийняли. На тому закінчено Збори.

Б. Б.

Відзначення 75-річчя професора Василя Лева

Проф. д-р Василь Лев — відомий український науковець і суспільно-громадський діяч. Він є автором і редактором біля 325 позицій наукових праць, розвідок, статтей, оглядів і рецензій.

Головна ділянка праці проф. Лева — це дослідження над історією української мови і літератури і взаємин їх із іншими мовами й літературами, зокрема досліди в ділянках старослов'янської мови і слов'янської палеографії, а також — бібліографії.

З метою відзначення тієї багатогранної наукової і громадської діяльности проф. Василя Лева, Діловий Комітет Наукового Товариства ім. Т. Шевченка і його Філологічної Секції влаштував 29-го грудня 1978 року в приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку ювілейну зустріч у його 75-річчя.

Програма зустрічі складалася із двох частин: наукової конференції і вечері в честь Ювілята.

Наукову конференцію відкрив і провадив проф. д-р Ярослав Падох, голова НТШ в Америці; він накресливши „многогранну наукову діяльність" проф. Лева, представив доповідачів на ювілейній конференції.

Д-р Василь Верган, викладач Українського Вільного Університету, зупинився над життєвим шляхом Ювілята. Проф. Лев народився 7-го лютого 1903 року в селі Старий Яжів, повіт Яворів, Західня Україна, походить із священичого роду. Учився в українських гімназіях у Яворові та Перемишлі, студіював слов'янську філологію в українському Тайному Університеті у Львові (1922-23), германську і слов'янську філологію в Університеті ім. Яна Казимира у Львові (1923-28). У 1930 році одержав ступінь доктора філософії в ділянці слов'янської філології на основі дисертації „Крехівський Апостол" — пам'ятка української літературної мови ХУІ століття". Працював гімназійним учителем української, польської і німецької мов у Львові, Криниці, Відні, Байроті і Міттенвальді та професором української мови, слов'янської філології і порівняльного мовознавства у Львівському університеті, Педагогічному Інституті у Львові, Український греко-католицькій семінарії в Баварії, Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Українському Католицькому Університеті ім. Папи Климента в Римі (в цьому ж університеті декан філософічно-гуманістичного факультету) і професор модерних мов у жіночому коледжі „Мерівуд" у Скрентоні, Па.

Проф. В. Лев — член численних українських організацій та товариств, чужинецьких і українських наукових установ як УВАН і НТШ. Надзвичайно активну діяльність провадить проф. Лев у НТШ в Америці: директор Філологічної Секції, голова Бібліологічної і Термінологічної Комісій та Комісії Регіональних дослідів і публікацій.

Д-р Дмитро Штогрин, професор Іллінойського університету, доповідав про „Працю професора Лева на полі української літератури".

Хоча проф. Лев вибрав мовознавство, як наукову ділянку свого зацікавлення, одначе, як зазначив доповідач, ювілят „вже від ранніх літ своєї професійно-наукової діяльности присвячував вельми пильну увагу розвиткові української літератури, друкуючи ряд більших і менших праць у цьому питанні".

Давно стало звичаєм, що майже кожний мовознавець був одночасно і літературним критиком.

Получення цих двох дисциплін для проф. Лева було, на думку доповідача, майже органічним, бо цьому сприяла „його докторська дисертація, темою якої була аналіза „Крехівського Апостола", рукописної пам'ятки з ХУІ ст." У майже всіх літературних працях проф. Лева „замітний суто науковий підхід літературознавця, оснований на принципах філологічної методи, чим учений дав замітний вклад у скарбницю нашого літературознавства".

Проф. Штогрин проаналізував праці Ювілята з літературознавства, зазначаючи, що найновіша його праця про Богдана Лепкого, як 193-ій том „Записок НТШ" під назвою „Богдан Лепкий, 1871-1941' життя і творчість", слід „уважати опус магнум ученого".

Доповідь д-ра Богдана Чопика, з університету Юта на тему „Професор В. Лев — літописець і дослідник процесів розвою галицького говору", прочитав д-р Євген Федоренко, бо автор не міг, із-за поважних перешкод, приїхати на конференцію.

Проф. Чопик розглянув мовознавчі праці Ювілята, зокрема його праці про історію розвою української літературної мови на західньо-українських землях. Із цієї ділянки проф. Лев опублікував поважну кількість праць. Д-р Чопик подав 18 вибраних мовознавчих праць Ювілята, подаючи характеристику „граматики старо-церковнослов'янської мови", яка була опублікована в 1956 році, статті „Поетична мова св. Письма", що появилася в 1953 році, в якій обговорюється недотягнення в артистичності перекладів; докторську дисертацію проф. Лева п. з. „Крехівський Апостол"; працю про староукраїнський рукопис ХУІ століття — „Український переклад хроніки Мартина Б'єльського"; про стадію мовного узусу галицьких українців у працях „Мова галицького духовенства від часу прилучення Галичини до Австрії аж до 1848 р.", зокрема працю про розвій українсько-галицького діялекту з неясної говірки сумішів мов до єдиної української літературної мови у періоді від ХУІ століття до сучасних часів п. з. „Боротьба за українську літературну мову в Галичині та за характер її"; про внесок Маркіяна Шашкевича, Якова Головацького та Івана Вагилевича у розвідці „Мова поетів Руської Трийці" та розглянув праці „Про мову Шевченка" й „Участь Івана Франка в творбі української літературної мови", кінчаючи свій огляд розвідкою про „Мову американських українців", ствердив, що проф. Лев у своїх наукових працях зробив великий вклад у ділянку мовознавства, а „на полі перекладу з церковнослов'янської мови на сучасну українську літературну мову має признаний досвід і є сьогодні чи не єдиним експертом цього діла".

На закінчення конференції промовляв сам Ювілят. Проф. Лев поділився своїми спогадами про свій тернистий життєвий шлях, про вчительську, педагогічну, професорську і наукову працю. Поставивши питання про те, чи він виконав накладений народом і громадою обов'язок: „допомогти своєму народові, інтелектуально чи фізично, задивленому в краще майбутнє?" Сам скромно відповів, що „щось для нього зробив".

У заключному слові голова НТШ д-р Ярослав Падох ще раз накреслив небуденні заслуги проф. Лева для української науки і народу, зокрема його багатогранну діяльність у Науковому Товаристві ім. Т. Шевченка.

Після конференції присутні — понад 120 осіб — відспівали Ювілятові і його дружині многолітствіє. Молитвою, що її провів о. крилошанин Любомир Мудрий, який цього самого дня відправив Службу Божу в намірі Ювілята в Українській Католицькій Церкві в Озон Парку, розпочато спільну вечерю.

На ювілейних прийняттях були присутні численні представники наукових і громадських установ, син Ювілята з дружиною і двома доньками.

З нагоди 75-річчя проф. Лева надійшли привіти — їх було біля 80 — від наукових, суспільно-громадських, молодечих і жіночих інституцій та організацій, колегів-професорів, градуантів УВУ, колишніх студентів, приятелів і знайомих.

Д-р Микола Шпитко передав привіт Ювілятові від Владики Ореста Іванюка, архиєпископа УАПЦ в Европі. А в Мюнхені о. канцлер Степан Дмитришин, шкільний приятель проф. Лева, відправив 31-го грудня 1978 року Службу Божу в намірі Ювілята.

Хочемо закінчити цю рідкісну зустріч словами з привіту Патріярха і Кардинала Йосипа Сліпого: „Нехай Христос Дитя, через заступництво св. Василія, благословить великими успіхами і надальше Вашу творчість, щоб Ваша довга плодовита наукова праця була прикладом до наслідування для сучасного і майбутнього українського покоління".

Є. Федоренко

Малярська виставка Едварда, Юрія і Ярка Козаків

Вістка про спільну малярську виставку родини Козаків завжди сколихує ту частину української громади Детройту, що дійсно цікавиться проявами нових культурних надбань.

Любителів мистецтва, переконаних в цьому, що вже докладно знають стиль і тематику Едварда Козака, очікує на кожній виставці приємна несподіванка. У нього появляються не тільки нові теми, але також новий напрям, що в деяких картинах заходить далеко поза межі півабстракту. Що у нього повторяється — це вияв любови до рідного краю; черпаючи повними пригорщами теми з українського духового стриження, оформлюючи їх своїм унікальним стилем, він заторкує і розбуджує наші почування і відсвіжуючи нашу любов до свого рідного, вливає тепло у наші душі.

Він співець нашого побуту, села і його мешканців, того шару нашого нагоду, що ще в найбільшій мірі заховав віками устійнені традиції та окутує їх почуттям романтики і ностальгії. Мотиви з наших пісень, народного побуту, історії роблять його тематику широкою. Що деякі з них часом повторюються в різних варіянтах, це наслідок їх популярности, що вказує, яким усильним є наше бажання їх все бачити. Так і цим разом ми маємо „Як вихор леґіні літали" і „Молоду", що в ім'я прийнятого звичаю, сидячи на весільній скрині заливається сльозами. Є також славне лицарство і козаки в поході, і апотеоза Листопада, і гуцули, і пластунка, і Союз Українок, і могутня церква на Святоюрській горі, і мала сільська церковця, накинена з ніжним пієтизмом. Свіжістю його сміливого рисунку віє із „Скоморохів" та „Птахів", зближені до повного абстракту. Селянські типи, трактовані з доброзичливою сатиричною пересадою опридільоють Козака, як українського Бройгеля, а його ілюстрації людських слабостей ставлять його в ряди найкращих карикатуристів, з невичерпною винахідчивістю нових помислів. Це маляр невгамованого руху і цей рух, а не псифологічна аналіза лиця говорить про характер чи душу сюжету.

Все ж таки, мимо своєї мистецької індивідуальности, своїм двом синам він дозволив вільно розвинути їх таланти, в наслідок чого кожний з них має своє відрубне мистецьке обличчя.

Праці Юрія Козака вдаряють передусім небуденною тематикою, яка набирає наукових та суспільних акцентів. Виявом його зацікавлення технічними досягненнями, це його „Астронавти", позбавлені емоційного насилення, вони чітко опритомнюють це досягнення модерної технології. Та безперечною новістю є пляни міст Ню Йорку і Детройту. Задержуючи докладність рисунку самого пляну, він тінюванням барв окутує їх притаманною атмосферою. Зелено-сірі дими над Детройтом, золота та червона барви для Ню Йорку, як духового і творчого центру цієї країни.

Портрети дітей, хоча роблять враження недокінчених ескізів, чарують невинністю молодечих лиць. Та все ж таки до повного розцвіту доходить його талант в іконах. Оперті на традиційних зразках візантійського стилю вони виявляють індивідуальний підхід в злагідненні містики і суворости облич, та наданню їм більше м'якости і тепла. Багатство тінювання і незвичайні в іконах кольори, шати позбавлені штивности роблять його ікони живими. Було б дуже цікаво побачити цього роду теми в більших формах.

Ярко Козак — це маляр природи. Його манять краєвиди, лагідний тон яких і спокійна атмосфера викликають настрій позбавлений напруження. У підложжя його картин видна стисла геометрія, що проявляється не тільки в композиціях краєвидів, але навіть в буйності листя дерев. Його манить також абстракт, де пливкість різнокольорових мазків викликає враження невпинного руху. Шістнадцять подібних безпредметних мотивів у рамах однієї картини говорять про масовість явищ сучасного життя.

Його творчість характеризує стисла дисципліна руки і почувань, а заховання рівноваги між барвою і сюжетом дозволяє нам оцінити його як мистця, що вміло поєднує техніку сучасного малярства з традиційним розумінням мистецтва.

Виставка відкрита 1-го грудня у новому будинку кредитівки „Самопоміч", де відтепер в просторому приміщенні буде приміщуватися ґалерія „Еко".

Володимир Баран

Різдво на Союзівці

У святочних оголошеннях читаємо, що „Нема то як на Союзівці" провести Свят-Вечір, де подають 12 традиційних святочних страв.

24-го грудня на Союзівці була гарна погода. До церкви прибуло може понад 200 людей. Службу Божу правив і проповідував о. Антін Павлюк. До Служби Божої всі співали „самоїлкою". При кінці Служби Божої о. парох висловив своє вдоволення, що молодь прийшла його відвідати з колядою, за що їй тепло подякував.

У великій залі, зібравшись гуртом, розмовляли люди. У печі палав вогонь. Поблизу стояла гарна ялинка, а з грамофону доносились мелодії наших колядок.

Свята Вечеря почалася о год. 7-ій. Понад 80 осіб засіло за гарно прибраними святочними столами.

О. парох А. Павлюк почав молитву перед Святвечірньою Вечерею і всі за ним відмовили „Отче наш". Опісля гуртом заколядували „Бог Предвічний". Поблагословивши святочні страви, отець склав усім святочні побажання. Коли почали подавати страви, працівники Союзівки пристанули в дверях і проколядували кілька колядок, захопивши гостей, які теж їм допомагали.

Коли ви не раз бували на Союзівці в інші дні, а прибули сюди на Свят-Вечір, зразу побачите різниці. Вона зокрема у врочистості цього Вечора. А навіть вже само подання чудового борщу з вушками робить на вас враження, що це Свят-Вечеря! Пан дир. В. Квас, як господар, обходив столи, при яких зупинявся, гуторячи з гостями. Неслися колядки поміж ними, з одного куточка — „Небо й земля"... Інші допомагали, а я за ними... На столи одна за одною подавали святвечірні страви.

Надворі впав сніг і покрив землю на Союзівці; забіліло все довкола, як колись ще в Україні на Свят-Вечорі. Пригадувалось Різдво і тоді наші тріскучі морози. Тут такої студені не було, але сніг спаралізував усе життя. Уже зранку ми бачили директора В. Кваса у джіпі, як він увихався і прочищував дорогу, щоб ті, що мусять виїхати додому могли видістатися.

Коли ви самотня людина чи з родиною, якщо хочете провести гарно Свят-Вечір, то їдьте на гостинну Союзівку, щоб у колі знайомих провести цей Свят-Вечір у якнайкращому настрою.

Петро Ямняк

Імпрези 64-го Відділу СУА

У суботу, 30-го вересня 1978 р., 64-ий Відділ СУА влаштував вечір п. н. „Моїй Мамі", в пам'ять покійної св. п. Ірини Домбчевської.

Пані Оксана Щурова культурно-освітня референтка Відділу в коротких словах накреслила життєвий шлях Покійної, який був вщерть виповнений невтомною і відданою працею для добра своєї батьківщини-України. Відтак, як зрештою вказує сама назва вечора, п-і Христина Навроцька дочка Покійної, у теплих, безпосередніх словах змалювала образ своєї матері, як дружини, матері, жінки громадянки, невтомної працівниці у піднесенні свідомости і матеріяльного рівня українського селянства, та сестри жалібниці, яка несла допомогу і розраду раненим Січовим Стрільцям.

Як дочка священика, а відтак дружина адвоката п-і Ірина Домбчевська мала нагоду приглянутися житті селянства та пізнати їхні невідрадні обставини і скрутне положення. Вона боліла над їхньою долею і старалася знайти розв'язку не тільки на словах, але конкретно безперервною працею, якій посвятила ціле своє життя. Вона вичула і зрозуміла, що допомога і покращання долі нашого селянства і міщанства, що їх визискував докраю польський уряд, може прийти тільки від української провідної верстви, доказом чого є її власні слова: „Кожна одиниця, без огляду на своє суспільне становище може і повинна відповідно до своїх сил брати участь в роботі над відродженням свого народу. Жадної верстви не можна легковажити, а тільки на основі розумного поділу народної роботи, обіймаючи всі верстви народу, можна працювати з успіхом та прискорити зріст народної будови.

Взявши вищенаведені слова за своє „кредо" п-і Домбчевська почала працювати із невичерпною енерґією, та просто фанатичним запалом над дітворою і молоддю, а головно над усвідомленням українського селянства, та покращанням їхніх життьових обставин, влаштовуючи господарські курси, засновуючи кооперативи, виголошуючи корисні доповіді. Багато часу її трудолюбивого життя провела об'їжджаючи наші села у примітивних обставинах галицької комунікації: селянськими підводами по болотнистих занедбаних дорогах Західньої України, щоби нести допомогу українській жінці. Вона знала, що піднесення життьового рівня нашого селянства нерозривно зв'язане з наукою і кооперацією, тому працювала невтомно і безперервно у „Рідній Школі" і Українській Кооперації у передвоєнних часах почерез большевицьку і німецьку окупації.

Щоб закріпити у селянства почуття гідности і зрозуміння вартости народних надбань, п-і Домбчевська влаштовувала покази народної ноші і обрядів. Завершенням її праці у цій ділянці був показ у Стрию у 1935 році. Пані Ірена, дбала про вірність і чистоту народного одягу і скаржилася, що сільська ноша втрачає свою вартість через шкідливий вплив міста. Її думки висказані десятки років тому є дуже актуальні й сьогодні. Вона писала: „Вміймо відрізнювати правдиве мистецтво від зайвих, модерних додатків, які вводить несвідомо наше село. Не захвалюймо безкритично зманерованих народних одягів при описах різних свят і походів, а навчаймо селянство шанувати те, що має справді і мистецьку вартість".

Ірина Домбчевська любила писати. Це приносило їй відпруження і тиху радість по виснажуючій громадській роботі. Вона дописувала до українських журналів, головно до „Жіночої Долі", „Кооперативної Родини" та „Жінки". Два оповідання, а саме: „ „На землі мир" і „Три зустрічі" прочитала присутнім прелеґентка Х. Навроцька:

Найкраще схарактеризував світлу постать Ірини Домбчевської маестро Йосиф Гірняк у своєму слові під час її похоронів.: „...Ось на віку холодної труни, біля Христового Розп'яття, блистить золотий хрест заслуги-свідок слави і діл минулого! Чиї груди прикрашував цей хрест? Хто цей орденоносець? Це українська жінка, це українська мати, яка вдохновляла поетичний геній Шевченка, Франка, Лесі Українки. Це українська самаритянка, українська сестра-жалібниця, яка улагіднювала болі, яка змивала припеклу кров на ятріючих ранах, яка цілющою водою напувала спрагнених воїнів визвольної війни українського народу... А хто не пам'ятає Ірини Домбчевської в часах повоєнних, в часах буденного, але кипучого та конструктивного змагу на всіх ділянках громадського, господарського і культурного життя окупованої нашої землі? Кооперація, Рідна Школа, Жіночі Організації — ось це засяг її невтомної діяльности до останніх днів м'ятежного життя..."

На закінчення вечора, присутні які знали Ірину Домбчевську особисто, розказували про свої переживання і враження із зустрічей з нею. Усі вони узнали, що це була вийняткова жінка, людина великого розуму, та шляхетного серця сповненого щирою любов'ю до своєї батьківщини-України.

Другий, дуже цікавий, хоч зовсім відмінний своїм характером вечір, відбувся 21-го жовтня 1978 року. Пані Іванна Рожанковська виголосила доповідь про свою поїздку по Европі, куди виїхала вона як репрезентантка СУА на з'їзд Екзекутиви Міжнародної Жіночої Ради в Ослью, а звідтам до Швайцарії і Австрії.

На початку своєї доповіді п-і Рожанковська пригадала присутнім, що в 1920 році українське зорганізоване жіноцтво було спроможне вислати на Міжнародний Конгрес до Норвеґії делегацію жінок у складі п'ятьох осіб, а цього року тяжко було вислати одну репрезентантку. Це дає нам причину поважно застановитися над методами нашої громадської роботи. Чи йдемо ми правильним шляхом, чи може захоплені хвилевими успіхами не добачуємо своїх похибок і недоліків.

Офіційне відкриття і святочне відзначення 90-річчя Міжнародної Жіночої Ради відбулося 5-го червня 1978 р. Наступного дня почалися ділові наради, в яких взяли участь приблизно 200 членок. Пані Рожанковська передала тоді привіт від СФУЖО. Щойно 7-го червня уділено їй голосу. По короткім вступнім слові, п-і Рожанковська прочитала заздалегідь приготованого листа, а опісля поінформувала про працю СУА, зокрема про відзначення Міжнародного Року Дитини, заснування Українського Музею та стипендійну акцію.

Під час перебувань в Ослью п-і Рожанковська нав'язала контакт з норвезьким гуртком Міжнародної Амнестії, який опікується чотирма українками, політв'язнями. Вислідом цього знайомства була зустріч 8-го червня, яка тривала поверх три години. Члени цього гуртка розпитували про відносини в Україні, зокрема про положення політичних в'язнів у СССР, та можливості допомоги. Вони ставили різні питання, на які п-і Рожанковська старалася вичерпно відповісти. Для кращої інформації вона роздала присутнім брошурки СУА, УККА і Українського Музею, та обіцяла втримувати з ними зв'язки в майбутньому.

Дня 10-го червня від'їхала наша делеґатка до Женеви, де відвідала Лесю Ковалів, фундатора літературних нагород. Тут стрінулася теж з гуртом українських жінок, та поінформувала їх про працю організованого жіноцтва в Америці. Під час перебування у Відні, оглянула музей народного мистецтва в замку Кіттзее, де бачила багаті збірки українського народного мистецтва, головно з Гуцульщини і Буковини.

Реасумуючи свою поїздку п-і Рожанковська дійшла до висновку, що ми не використовуємо як слід наших можливостей, та не інформуємо не-українців докладно і послідовно про сучасний стан в Україні. Нам бракує відповідних матеріялів у формі солідно опрацьованих книжок, чи хоча би коротких бюлетенів, памфлетів, або малих брошур. У нас немає теж ефективного зв'язку з крайовими організаціями чужих держав.

Ці речі треба взяти до уваги, якщо хочемо, щоби співпраця з іншими країнами мала конкретний успіх

Марія Даниш

Вечір на пошану Василя Барки

Цьогорічну зустріч письменників з громадянством, що відбулася в суботу, 30-го грудня 1978 року, в домі Українського Інституту Америки, Об'єднання Українських Письменників „Слово" присвятило відзначенні семидесятиріччя поета Василя Барки. Відкриваючи вечір, голова „Слова" Остап Тарнавський пригадав, що перша така зустріч з громадянством відбулась у 1954 році, першому році заснування Об'єднання письменників і в цій імпрезі взяли участь і Тодось Осьмачка, і Євген Маланюк, і інші, вже покійні письменники, члени-основники „Слова". Починаючи від Першого з'їзду письменників в еміґрації, що проходив у Ню Йорку в днях 6-7 грудня 1958 року, зустрічі письменників з громадянством увійшли у кожнорічну програму „Слова" і стали традицією. Ця перша зустріч, перед двадцяти роками, була дуже імпозантна. На з'їзд прибуло 95 українських письменників із різних країн, а то й континентів. На ньому побували офіційні представники українського громадянства з Президентом УНР д-ром Степаном Витвицьким у проводі. Прибули тоді на з'їзд предсідник Українського Народного Союзу Дмитро Галичин, голова ЗУАДКомітету д-р Володимир Ґалан, голова УВАН проф. Михайло Ветухів, голова НТШ проф. Роман Смаль-Стоцький і інші представники установ і організацій. На останню ювілейну, бо двадцятирічну, зустріч прийшли письменники і мистці та й тільки випробувані довголітні приятелі і любителі літератури.

Ця зустріч була присвячена творчості поета Василя Барки, що в цьому році відзначив своє семидесятиріччя. Доповідь про поета і його поезію виголосив професор Богдан Рубчак з університету в Чікаґо. Свій огляд творчости поета Барки обмежив доповідач насвітленням поеми „Океан". Визначивши темою поеми любов, доповідач віднаходив тематичне споріднення Барчиної поеми з великим твором Данте і накреслив зростання ліричного переживання на двох площинах — світа реального і світа метафізичного. Доповідь проф. Рубчака — це глибока дослідна аналіза вишуканої і формою і змістом поетичної творчости Василя Барки і вона стає в допомозі до сприймання і зрозуміння цього рідкісного євангельського поета. Мистець живого слова п-і Лідія Крушельницька ілюструвала творчість поета мистецьким читанням деяких його творів. Були прочитані деякі його поезії із збірок „Білий світ", „Апостоли", „Лірник" і фраґменти з „Океану". Мистецьке читання Лідії Крушельницької передавало публіці в найкращій подачі настрій і картини поетичного світу Василя Барки.

Після літературного вечора була нагода для товариської зустрічі, що їй сприяла гостина вином і сирами, чи кавою і солодким. Під час цієї зустрічі відспівано многоліттєвіє приявному проф. Юрієві Шевельову, що відзначає також цього року своє семидесятиріччя, і підписано вітальне письмо до письменниці-сеньйорки Галини Журби, що саме попереднього дня відзначила своє славне дев'яносторіччя. З цієї нагоди відвідав її в її помешканні у Філядельфії з побажаннями представник Президії „Слова".

/от/

Помер Микола Степась, колишній предсідник 155-го Відділу УНС в Перт Амбой, Н. Дж.

Микола Степась, колишній предсідник 155-го Відділу Українського Народного Союзу, Т-ва Запорожська Січ в Перт Амбою, Н. Дж. помер 30-го листопада 1978 року на 58-му році життя. Микола Степась народився в селі Хлопця, повіт Сянік у Західній Україні, приїхав до Америки в 1951 році та проживав ввесь час до дня смерти в Перт Амбою, де був постійно активним союзовим та громадським діячем. Він був предсідником 155-го Відділу УНСоюзу, членом Українсько-Американського Демократичного Клюбу, членом місцевого Відділу ООЧСУ та членом Відділу УККА в Перт Амбой і делегатом на Конвенції УНСоюзу в Чікаго (1966 року) та в Клівленді (1970 року).

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Розу, брата Антона в Україні і близьку родину в Перт Амбою, як і місцеву українську громаду. Похорон відбувся 5-го грудня м. р. з похонного заведення до української католицької церкви в Перт Амбою і на український католицький цвинтар у Гоплан, Н. Дж.

Ялинка Союзу Українок у Трой

Заходом, 114-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь у Трой, Н. Й, зорганізував 7-го січня в залі церкви св. Покрови традиційну ялинку з гарною програмою. Голова Відділу І. Бобиляк привітала всіх присутніх і передала Лесі Боднар ведення програми.

Новий парох о. Т. Кокош провів молитву. Дитячий хор відспівав „Бог Предвічний". Потім ред. І. Дурбак розповів про різдвяні звичаї на Поділлі, нав'язав до промови Надії Світличної на Світовому Конгресі Вільних Українців про спільний, всеукраїнський стіл та її пригадки про відому пісню „Де згода в семействі", що її так часто бракує в українських громадах. Шкільні діти виконали „Вертеп" Р. Завадовича, потім Маруся Хорват продеклямувала вірш „Зима", Стефа Коцур „Ялинка", Тіна Хорват — „Падає сніг", Христя Коновальчук і Дарка Гарасимяк — „Різдвяна Ніч". Дитячий хор проспівав „Добрий вечір" і „Небо і земля". П. Леся Боднар прочитала поему Б. Лепкого про Різдвяну Ніч. Ред. І. Дурбак привітав нового пароха, о. Іллю Кокоша, уродженця Закарпатської Лемківщини, що відправив першу Службу Божу у Трой 31 грудня 1978 р. Присутні відспівали многоліття на честь нового пароха. Більшість троянських парафіян родом з Лемківщини. Новий парох подякував за привіт, побажавши усім усього доброго. Вкінці звернувся до батьків, щоб на догідну пору привозили дітей на нуку релігії до церковної залі. Союзянки приготовили прийняття.

Серед співів колядок і товариських гутірок проминув час у родинному настрої. Розіграно на виграші гарні речі. Вкінці Л. Боднар подякувала союзянкам, які приготовили прийняття і всім виконавцям програми. Зібрано гарний дохід на культурні цілі. Присутніх було 82 особи, втому одна гостя з України, що вперше мала нагоду побувати на ялинці та співати колядки... Деклямації підготовила Леся Боднар, дитячий хор — п-і Ірина Рад. Союзянки прибрали гарно ялинку, а їм допомагали їхні чоловіки.

І. Д.

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЧОЛОВИХ ДІЯЧІВ СКВУ...

(Закінчення зі стор. 1)

пп. Плав'юка та Базарка, а почерез них і всіх тих громадських діячів, які в почутті водповідальности за добро української справи доклали максимум зусиль, щоб перевести III СКВУ з великим успіхом і завершити його виявом тріюмфальної єдности. Нічого бо більше в тому часі не бажали собі вороги України, як повного розбиття III СКВУ!.

У мистецькій частині програми академії візьмуть участь: чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під диригентурою Михайла Дляботи й фортепіяновому супроводі Галі Мазурок-Рей; солістка Марта Кокольська з Нюйоркської Опери та актор Львівського театру — маестро Ярослав Пінот-Рудакевич. Представники молодечих організацій — Пласту, СУМА,ОДУМ і МУН, відчитають уривки Універсалів, як і проклямації урядових чинників.

Святкову академію попередять торжественні Служби Божі за український нарід в українських катедральних храмах Української Католицької і Православної Церков з участю організаційних прапорів та молитви в українських протестантських домах молитви. Як і в попередніх роках, у Міській Ратуші Філядельфії, посадник цього міста проголосить День Української Незалежности.

РІЗДВЯНИЙ І НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

З нагоди Різдвяних Свят і Нового Року Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі пересилає сердечний привіт і найкращі побажання Українському Народові на Батьківщині і на чужині, Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Воякам українських армій, проводам політичних і суспільно-громадських організацій, науковим установам, жіночим та молодіжним організаціям, Представництвам ДЦентру, Управам і членству Товариств Прихильників ДЦ УНРеспубліки і Товариств Сприяння Укр. Національній Раді.

З окремим закликом звертаємося до Товариств Прихильників ДЦ УНР та Товариств Сприяння УНРаді і до всього українського громадянства та наших поодиноких Прихильників. Державний Центр і Уряд УНРеспубліки в екзилі стоять перед великими завданнями нашої поточної визвольної політики, особливо у новому 1979 р. У тому році в місяці травні, відбудеться чергова 8 Сесія Української Національної Ради, як нашого екзильного передпарляменту та складової частини Державного Центру. Власне в цей час, коли наші противники, використовуючи деякі тяжкі для Державного Центру обставини, повели свій масивний наступ на наш екзильний Уряд і його невхильну визвольну концепцію відновлення СУВЕРЕННОЇ, НЕЗАЛЕЖНОЇ, САМОСТІЙНОЇ І СОБОРНОЇ ТА ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ, в цей час ми закликаємо наших прихильників до стійкої і витривалої постави та до непохитної моральної підтримки нашого Державного Центру.

Власне в цей час Державний Центр — наслідком масивної агітації наших противників та деяких самовільних вчинків окремих безвідповідальних осіб — особливою мірою потребує також посиленої матеріяльної підтримки від українського громадянства, а насамперед від Членства Товариств Прихильників ДЦ УНРеспубліки та Товариства Сприяння УНРаді. Великі кошти потрібні зокрема на відбуття 8-ої Сесії УНРади. Тому ми закликаємо далі невпинно сплачувати добровільний Національний Податок, а зокрема давати окремі пожертви на фонд відбуття 8-ої Сесії УНРади.

Крайові Виборчі Комісії просимо якнайшвидше закінчити вибори до УНРади від Громадсько-Виборчого Сектору. Ми віримо, що спільними силами ми вив'яжемося з наших відповідальних завдань і виконаємо наші національно-державні обов'язки перед Нескореними Борцями в Україні. Щасти Боже!

За Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі:

Микола Лівицький і **Микола Степаненко**
Президент і Віцепрезидент Української Народної Республіки

Теофіль Леонтій, Голова Уряду УНРеспубліки, **Антін Мельник**, і **Володимир Біляїв**, Заступники Голови Уряду,**С. Букшована, В. Федорончук, М. Липовецький, ген.-хор. К. Мандзенко, Я. Рудницький, Г. Ткаченко, А.Широкостеп** — члени Уряду.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1)

категорії союзників, —твердив Президент.

Справа Тайвану і комуністичного Китаю

Хоча не пощастило одержати формального запевнення з боку уряду комуністичного Китаю, що Пекін не вживатиме збройної сили, щоб насильно прилучити до материка Тайван (Націоналістичний Китай), то члени комуністичного уряду не заперечують тверджень американських чинників, що конфлікт між Пекіном і Тайпеєм повинен бути полагоджений мирним шляхом, — сказав президент Картер. Однак, Пекін таки не погодився зі становищем Вашінгтону, що ЗСА продовжуватимуть продавати оборонну зброю Тайванові, але американський уряд додержить це своє зобов'язання відносно тайванських властий.

ЗСА не плянували і далі не плянують використовувати своїх нових зв'язків з комуністичним Китаєм проти Совєтського Союзу, як теж не використовувати своїх зв'язків із СССР проти Китайської Народної Республіки, — зазначив Президент, додаючи, що далі вважає, що совєтський лідер Леонід Брежнєв, протилежно до твердження деяких кіл, таки „позитивно висловився" про нові зв'язки між Вашінгтоном і Пекіном.

Запрошення Ніксона до Білого Дому

Запрошення ним колишнього президента Ричарда Ніксона на бенкет в Білому Домі в честь заступника китайського прем'єра Тенга Гсіао-пінга цілком правильне, — заявив президент Картер, — бо саме Р. Ніксон своїми відвідинами Пекіну в 1972-му році розпочав процес нормалізації відносин із комуністичним Китаєм, а крім того сам Тенг висловив бажання зустрінутися з Ніксоном.

Камбоджа, В'єтнам і Тайланд

Американський уряд вже кількакратно натаврував В'єтнам за збройну інвазію на Камбоджу, як теж перестеріг Ганой і Совєтський Союз, який підтримує цю агресивну діяльність в'єтнамців, щоб не плянували жадних подібних акцій проти Тайланду, який є союзником Америки, — сказав Президент.

Внутрішні справи ЗСА

На самому початку пресової конференції, як теж під час її перебігу, Картер підкреслював, що хоча в державному бюджеті на фіскальний 1980 рік будуть запропоновані значні зменшення у видатках федерального уряду, то твердив, що ці зменшення не послаблять соціяльних програм, зазначаючи, що менш заможні прошарки американського суспільства не потерплять. Однак, обмеження у видатках конечні, щоб припинити збільшення інфляції, і тому державний дефіцит правдоподібно становитиме 29 більйонів долярів, тобто буде на один більйон менший,ніж передбачувалося раніше.

Щодо звільнення ним Белли Абцуг з посту співпредсідниці Крайового Дорадчого Комітету Жінок, то Президент твердив, що не було співпраці між Абцуг і Білим Домом, а ефективність цього Комітету конечно потрібна.

Президент, хоча погоджується зі звітом Генерального Хірурга ЗСА, що курення цигарок дуже шкодить здоров'ю і робитиме все можливе, щоб зменшити шкідливі наслідки курення, то в той самий час його уряд продовжуватиме свою фінансову підтримку для фармерів, які вирощують тютюн, бо це єдине джерело приходу для них і їхніх родин.

У МЕЙПЛВУДІ ПОМЕРЛА СВ.П. КАТЕРИНА ДАЦ

Мейплвуд, Н. Дж. — У середу, 17-го січня, тут по довгій і тяжкій недузі на 75-му році життя померла св. п. Катерина Дац, залишаючи мужа Григорія, сина Юрія з дружиною Рітою та двома донечками і дочку Валентину Яковенко із сином і дочкою та їхніми родинами.

Панахида буде відправлена в п'ятницю, 19-го січня, о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвина при 801 Спрінгфілд евеню в Ірвінгтоні, Н. Дж. Похорон — у суботу, 20-го січня, о год. 9-ій рано з того ж похоронного заведення до церкви Святої Покрови в Кліфтоні, Н. Дж., де відправа розпочнеться в 10-ій год., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

З України наспіла вістка, що там на 89-му році життя, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність,

дійсний радник Львівської Капітули, Патріярший Крилошанин

бл. п.

о. ІВАН НАБЕРЕЖНИЙ

Покійний народився 20 квітня 1890 р. у Кривім, біля Козови, гімназійну освіту одержав у Бережанах, богословію студіював на Львівському Університеті й у Кромерижі на Моравії, після одруження з Теодозією з р. Боднар, рукоположений на священика в жовтні 1916 р.

Душпастирював у Радехівщині в Дмитрові, Опліцьку й Кривім, звідкіль довгі роки виконував обов'язки катехита для українців у польській гімназії в Радехові; Кількома наворотами був завідателем деканату.

В часі насильної ліквідації Української Католицької Церкви ставав у її обороні, а після написання протестного листа до Сталіна, був засуджений на 25 років ув'язнення і каторги „суворого режиму", з чого відбув 14 років у в'язницях і таборах важкої праці на Сибірі; Родину безбожний режим також вивіз на Сибір, де бл. п. Теодозія по 2-ох роках померла.

Будучи у в'язницях і таборах праці Покійний ревно виконував священичі обов'язки; Був автором апології Св. Віри „Читай і скажи де правда", а в останньому часі кишенкового формату брошурок. До останніх днів життя був працівником Катакомбної Церкви та борцем за привернення належних вікових прав Рідній Церкві та її єрархічного завершення Патріярхатом; відійшов у Вічність як Ісповідник Віри, великий патріот і заслужений громадський діяч.

Похорони відбулися при великім здвизі народу, з участю 4-ох священиків, в присутності родини, бувших парафіян, вихованків і приятелів; На могилу зложено 25 квітяних вінків.

У 40-ий день після смерти Заупокійні Св. Літургії були відслужені у Ватиканській каплиці, в храмі Жировицької Богоматері, в соборі св. Софії в Римі, в Студіоні у Кастельгандольфо біля Риму й у Канаді у катедрі св. Йосафата, у церкві Успення Пресв. Богородиці в Торонті й церкві св. Юрія Переможця в Ошаві.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього ДРУГА

СЛ. П.

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

в неділю, 28-го січня 1979 р., о год. 12 дня після Св. Літургії

буде відслужена

ПАНАХИДА за СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

в Українській Православній Церкві Св. Трійці у Ню Йорку

(359 Брум вул.)

Просимо пом'янути Спочилого Друга Миколу у Ваших думках і молитвах.

Друзі

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 16-го січня 1979 р. з Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, КУЗИНКА та ТЕТА

СВ. П.

МАРІЯ з КОБЕРСЬКИХ ГОЛОВЕЙ

колишня вчителька та директорка Сиротинця в Самборі, Україна.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 19-го січня 1979 року, о год. 7:45 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — в суботу, 20-го січня 1979 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — МИХАЙЛО
дочки:
ОРИСЯ з мужем ПЕТРОМ САЛЯКОМ та донями ХРИСТЕЮ і ЛЯЛЕЮ
ЛЯЛЯ з мужем БОГДАНОМ КЕКІШЕМ і донями УЛЕЮ і РОМЦЕЮ
сестрінки:
НАТАЛКА з мужем ОСИПОМ МУЗИЧКОЮ та дітьми ВЛОДЗЬОМ, ОЛЕЮ і ЛЯРИСОЮ в Англії
СЛАВА БЯЛІКЕВИЧ із сином МАТВІЄМ у Польщі
кузини:
ІРЕНА з мужем інж. ВАСИЛЕМ КОЛОДІЄМ
д-р ОЛЕГ і ОЛЕНКА КОЛОДІЙ зі сином ДАМ'ЯНОМ
МАРІЯ БОКС із сином ЮРІЄМ
ВАСИЛЬ КНІГИНИЦЬКИЙ
д-р УЛЯНА і д-р ІВАН ФОЛЬЗАРАНО з дітьми
шваґри:
МАРІЯ КУЛЬБІЦЬКА з Ріднею
ІВАН ГОЛОВЕЙ з дружиною ПЕЛЕЮ в Англії
ПЕЛЯ та інж. ВАСИЛЬ ОЛЕСЬКІВ із сином СТЕПАНКОМ в Англії
свати:
ЕВГЕНІЯ та ОНУФРІЙ КЕКІШ
КСЕНЯ і ЯКИМ САЛЯКИ
Ближча і дальша Родина в ЗСА та Европі

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Ґлікерії Мачук

зложили пожертви:

НА ПОТРЕБИ ОСЕРЕДКУ НТШ в ЧІКАҐО:
Колеги з НТШ 130.00
Інж. Степан Куропась .... $ 20.00

НА КАТЕДР. СОБОР СВ. КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА в ЧІКАҐО:
Пані Марія Попель $20.00

НА УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ, 12-ий ВІДД.
Панство інж. Юрій Артюшенко $10.00

ЗАУПОКІЙНУ СЛУЖБУ БОЖУ в ТОРОНТІ замовили:
Пані Н. Бриґідер і панство М. Цибульські.

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І МОЛИТВИ в катедрі св. Князя Володимира в Чікаґо зложили пожертви:
Джон Ґайдош, д-р Іван Лисейко, д-р Іван Новосівський, Маріян Хамів, Антоні Пітерс, Галя і Михайло Медвецькі.

Всім Жертводавцям, включно з адвокатом, п. д-ром Іллею Мулою, який вже передтим зложив 50.00 дол. на НТШ в ЗСА, щиро дякують у глибокому смутку —
муж д-р ЮРІЙ МАЧУК і Родина

Станична Пластова Старшина і Осередок Праці УПС в Ню Йорку

з великим сумом повідомляє, що 12-го січня 1979 р. відійшов на Вічну Ватру член Пластової Станиці

пл. сен. довір'я

РОМАН ЧУБАТИЙ

член І. Куреня УПС ім. О. і С. Тисовських, професор українських гімназій в Краю і на еміграції, видатний педагог і виховник молоді.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Членками СУА, із усіми Союзянками та Громадянством, що 16-го січня 1979 р. відійшла у Вічність

бл. п.

МАРІЯ ГОЛОВЕЙ з КОБЕРСЬКИХ

довголітня членка І. Відділу СУА, б. голова і Почесна Членка та довголітня членка Окружної Управи СУА в Ню Йорку.

Управа і Членки
І. Відділу СУА в Ню Йорку

Шановній Родині Покійної висловлюємо глибокі співчуття.

Першого січня 1979 року, ненадійно, помер на 58-му році життя

майор

ПЕТРО МИКОЛЕНКО (БАЙДА)

визначний старшина УПА, член Видавничого Комітету і Редакційної Колегії „Літопису УПА".

Майор Петро Миколенко походив з Полтавщини, де закінчив середню школу й технікум. Опісля Він пройшов старшинську школу Червоної армії і брав участь в боях з німцями в 1941 році. В 1943 році він вступив до УПА, де був командиром Придніпрянського відділу УПА в Карпатах. Опісля він став заступником командира Лемківсько-перемиського тактичного відтинка УПА („Лемко") й курінним Перемиського куреня УПА, в склад якого входили сотні під командою „Бурлаки", „Громенка", „Крилача" і „Ластівки". Прибувши в Західню Німеччину наприкінці 1947 року, він був вибраний старшинською радою на командира „Рейдуючих частин УПА".

В роках 1948-1950 він був теж заступником шефа Місії УПА закордоном. Після приїзду до США наприкінці 1950 року, він став членом Об'єднання кол. Вояків у США і Канаді, в якому він був кількаразово головою та членом управи. Рівночасно з тим він брав активну участь в українському політичному, громадському та церковному житті. В США Покійний закінчив інженерні студії й працював по своїй професії у „Дженерал Моторс".

В останніх роках май. Петро Миколенко брав участь у працях редакції і видавництва „Літопису УПА", працював над своїми споминами та підготовляв до друку денники сотень Перемиського куреня УПА.

Покійний залишив у великому смутку дружину Віру, дочку Марусю, зятя Леонарда і сина Ореста.

Вічна Йому Пам'ять!

Видавництво „Літопис УПА"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

УСО „ТРИЗУБ" ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — „ІНТЕР" — 3:1

Дня 12-го листопада ц. р., закінчилася перша рунда гор Філядельфійської Ліги Копаного м'яча. Перша дружина УСО „Тризуб" у цій рунді" перемогла сильну італійську команду вислідом 3:1 і тією перемогою наша дружина закріпилася в середині показника табелі гор, маючи досі на своєму конті: три перемоги, три нерішені і три поразки. Рівночасно закінчили свої календарні гри, резерва і три дружини доросту „Тризуба", одначе розпочали свої лігові виступи юнаки. Перша дружина змагатиметься за аматорську Чашу ЗСА.

Стан показника табелі гор „Мейджор Дивізії" Філ. Ліги після першої рунди:

	гор	точок
1. Баєрн С.К.	9	17:1
2. Інтер	9	11:7
3. Джерман—Гунг	9	11:7
4. Вест-Честер	9	10:8
5. Поліш Ігелс	9	10:8
6. УСО „Тризуб"	9	9:9
7. Ерцгебірге	9	7:11
8. Данубія С.К.	9	7:11
9. Фенікс С.К.	9	6:12
19. Бразилія Ф. К.	9	2:16

Праця на посілості УСО „Тризуб"

Як уже було подано раніше, УСО „Тризуб" закупив 32-акрову посілість під розбудову Спортового Центру, для ужитку нашої молоді і української громади. Початкові роботи вже пороблені, відбулося відкриття-благословення площі нашим духовенством. У дальших плянах розбудови є: вибудування будинку з шатнями для змагунів і харчовим кіоском, криницю, каналізацію, дренування площі та засадження дерев. Це будуть дуже коштовні роботи, що їх сам УСО „Тризуб", без допомоги громади, не зможе виконати. Тому Управа „Тризуба" звертається до громадян з проханням, щоб вони допомогли їм в розбудові Спортового Центру, складаючи датки чи купуючи бонди на ту ціль. Членів і прихильників „Тризуба" просимо допомогти фізичною працею при різних роботах, які реалізуємо кожної суботи.

Р. С.

УСВТ „Ч. Січ" — С. К. „Вісла" — 1:0 (1:0)

Цими змаганнями, що відбулися 19-го листопада ц. р., на площі поляків у Вейн, „Ч. Січ" успішно започаткувала другу половину сезону в Першій Дивізії Шейфер Ліги Ню Джерзі. В звітовій зустрічі „Січовики" боролися за свій авторитет, безсумнівно усвідомлюючи, що евентуальна поразка може цілковито перекреслити їх реальну можливість на здобуття чемпіонату сезону 1978/79. Можливо тому нашим футболістам не виходила гра, в якій вони цим разом допустилися багатьох помилок. У першій півгрі „Ч. Січ" мала перевагу і ряд можливостей до здобуття голів, одначе наш напад реалізував єдину можливість, коли в 18-ій хвилині — Данігин з гарної акції — Ю. Бакуна — І. Калиновича, здобув ведення 1:0. Після перерви „Січовики" хвилево сповільнили темпо, але їх перевага хоча й повільно, неухильно зростала. На жаль, дальші помилки змагунів нашого нападу не зуміли перемінити тієї переваги на вищий вислід, який так і залишився незмінним до кінцевого свистка судді, до речі польського походження, який вив'язався із свого завдання коректно.

Склад „Ч. Січі": О. Фурман, Ілич, Ю. Бакун, Парк, Попович, Д. Бакун, Охрименко, Ганич, Данігин, Калинович, Дуган, Мельник, А. Бакун, Маік. Управитель і тренер Михайло Паливода.

Стан показника вершка табелі гор Першої Дивізії Шейфер Ліги після 10-ої рунди гор:

		воріт
1. Петерзон Спорт	15:5	23:11
2. Пассейк П.А.Л.	14:6	25:9
3. УСВТ „Ч. Січ"	13:7	16:15
4. Ошен Кавнті	11:9	21:21
5. С.К. Вісла	8:12	18:20

„Ч. Січ" (мол. юнаки)— Натлі С.К. (мол. юнаки) 0:0

ВІДБИВАНКА

УСВТ „Ч. Січ" — Савт Оранджь В. К. — 3:1 сетів

У других першенських змаганнях Жіночої Відбиванкової Ліги Ню Джерзі, „Ч. Січ" зазнала поразки з дружиною Савт Орандж, вислідом — 3:1 сетів: 8:15, 15:7, 12:15, 11:15. Склад „Ч. Січі" в цій зустрічі: Д. Твардовська, Н. Моравська, І. Шеремета, О. Шеремета, О. Ґенсьор, О. Явна, П. Гозанець, Суллівав А. Лапичак.

Нове число „Нашого Спорту"

На днях появиться нове число „Нашого Спорту", — спортового журналу, що його вже 15-ий рік видає УСВТ „Ч. Січ". У цьогорічному святочному числі журналу є кілька статтей на виховно-спортові теми для батьків і нашого юнацтва, документальні статті про окремі ділянки спорту в сучасній Україні. Будучи органом УСВТ „Ч. Січ", „Наш Спорт" містить докладні дані про минулорічну активність усіх діючих ланок Т-ва, ілюстровані фото-знімками. Багато місця присвячено матеріялам про відбуту 9-ту Спортову Школу УСВТ „Ч. Січ" на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

На сторінках СУАСТ-Схід (нова назва) УСЦАК-Схід, задокументовано цілорічну діяльність тієї нашої спортової Організації. Між різнородними матеріялами знаходимо згадки і деякі факти про братні осередки: УСО „Тризуб" Філядельфія, УАСТ „Леви" Чікаґо, гуморески, листи до Редакції, привіти, оголошення.

„Наш Спорт" появляється українською і англійською мовами. 15-те число має 40 сторінкових матеріялів і 18 привітів та оголошень, ілюстрований з-понад 30-ти фотознімками.

Зацікавлені читачі і спортовці в різних Стейтах можуть замовити собі це цікаве число „Нашого Спорту", висилаючи грошовий переказ на суму 2.00 дол., що включає поштову оплату на адресу:

„Our Sport"
680 Sanford Ave.
Newark, N. J. 07106.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Закінчився сезон копаного м'яча в совєтській імперії

В останній рунді гор у Вищій Лізі „Динамо" Київ закінчило свій сезон на виїзді в Ташкенті з місцевим клюбом „Пахтакор" ремісовим вислідом — 1:1, завдяки чому українські футболісти із столиці України здобули звання віцечемпіонів і срібні медалі. „Шахтар" з Донецька зазнав поразки зі ЦСКА — 1:2, але остаточно зайняв почесне третє місце і цим самим здобув бронзові медалі. „Чорноморець" Одеса" переміг „Зеніт" Ленінград вислідом — 3:0 і зайняв 7-ме місце. „Зоря" Ворошиловград ремісувала на виїзді в Єревані з „Араратом" — 2:2 і остаточно опинилася на 9-му місці. „Дніпро" з Дніпропетровська, „грюкнув дверима" тієї ліги, перемігши московський „Льокомотив" — 1:0 і випав до нижчої — Першої Ліги СССР. Отже в наступному році у Вищій Лізі виступатиме на усіх 18 клюбів, тільки 4 українські.

Посвячення площі „Тризуба" 8-го жовтня м. р. Проповідує о. парох М. Канаван. Сидять (зліва): о. Р. Мірчук, о. митрат В. Головінський, о. митрат М. Харина і о. шамбелян М. Федорович

Сен. Ґурзенда висловлює признання молоді з МекАду

Стейтовий сенатор Джозеф І. Ґурзенда стоїть, оточений групою молоді з МекАду, яка виконувала різдвяну програму в ротунді стейтового капітолю в Гаррісбургу. Пані Катерина Кохно від місцевого Відділу УККА вручає сенаторові нагороду — признання за його акцію в обороні прав людини в Україні.

Гаррісбург, Па. — У п'ятницю, 22-го грудня 1978 року вполудне, тут у ротунді стейтового капітолю, виступили з різдвяною програмою танцювальний Ансамбль під керівництвом Миколи Бойчука та юнацький хор, виконуючи колядки під диригентурою о. Богдана Левицького, основника цієї групи, яка створилась у 1968р. при церкві української католицької церкви Покрови Пречистої Діви Марії в МекАду, — інформує місцева газета „Стандард Спікер" у своїй вістці п. н. „Українська церковна група розважає Гаррісбург"

Стейтовий сенатор Джозеф І. Ґурзенда, спонзор цієї групи і ревний оборонець прав людини в Україні, цього ж дня отримуючи нагороду, що йому її вручила Катерина Кохно від місцевого Відділу УККА, так висловився про танцюристів і співаків цієї групи: „Це був прегарний і незвичайний виступ. Я певний, що їхнє унікальне виконання прояснило день тим особам, що були присутні під час цієї програми. Ця група виступала неоднократно на публічних і приватних імпрезах, здобуваючи багато нагород і признань за їхні незвичайні виступи. Програма ця мала для мене ще й особливе значення, вона ж бо відмічувала дух релігійної свободи. Питання прав людини буде завжди мати ключове значення у сьогоднішньому суспільстві", — заявив сенатор Ґурзенда.

У НЮ ЙОРКУ ПОМЕРЛА СВ.П. МАРІЯ ГОЛОВЕЙ

Ню Йорк. — У вівторок, 16-го січня, тут померла св. п. Марія з Коберських Головей, колишня вчителька і директорка Сиротинця в Самборі, Україна, яка одна з перших із нової іміграції до ЗСА вже в 1950-му році стала членкою 1-го Відділу Союзу Українок Америки в Ню Йорку, займала в ньому різні пости, була його головою, як рівнож почесною членкою Відділу. Крім того Покійна працювала на різних постах в Окружній Управі СУА в Ню Йорку.

Св. п. Марія Головей залишила мужа Михайла та дочок Орисю з мужем Петром Саляком і донями Христею і Лялею та Лялю з мужем Богданом Кекішем з донечками Улею та Ромцею, як рівнож ближчу і дальшу Родину в ЗСА та Европі.

Нове видання — дар на УВУ

Лос Анджелес (д-р І. Овечко). — Щойно вийшла велика книга альбомного формату в англійській мові з ілюстраціями і світлинами на майже кожній із 230 сторінок, у твердій обкладинці п. н. „Ґардіанс оф юкрейн" — історичні документи і спогади. Книгу видали відомі громадські діячі на Американському континенті та піонери українського організованого життя в Каліфорнії Микола і Надія Новаки з Лос Анджелесу. Оригінальне впорядкування матеріялів робить цю книгу дуже цікавою для англомовного читача — чужинця й українця. Тут і вирізки з преси, і документи, і спогади самого Миколи Новака, і свідчення інших — доля українського народу під окупантом, українська політика, культура і мистецтво — всі ділянки українського еміґраційного життя та боротьба українського народу на рідних землях за свою волю знайшли своє місце у цій книзі живої історії України й українців на батьківщині і поза нею. З огляду якраз на таку побудову матеріялів, переплетених із власними спогадами Миколи Новака, довголітнього українського діяча-патріота, цю книгу не тільки переглядають, а й читають з великим зацікавленням неукраїнці, а українській молоді дає в руки матеріял, з яким вона радо несе українське в чужий світ.

Подружжю Новакам приготування видання цієї книги коштували кільканадцять тисяч долярів, але з продажу книжок вони не хочуть не тільки ніяких прибутків, але й звороту своїх видатків — певна частина накладу розсилається університетам, організаціям, бібліотекам, а більша частина йде на потреби Українського Вільного Університету як Новаківський дар УВУ.

Ціна тих історичних документів і спогадів п. н. „Ґвардіанс оф юкрейн" — 20 дол., а одержані за книжку гроші йдуть на Фундацію Українського Вільного Університету.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

● РОЗШУКИ ●

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ, 1979 р.

ГАРТФОРД, Конн. Річні збори 277 Відд. о год. 3-ій по пол. С. Кравець, фін. секр.

ЛЮДЛОВ, Масс. Річні збори Відд. 253-го о год. 6-ій веч. у парафіяльній залі церкви св. Петра і Павла 45 Нюбей вул. Проситься всіх прибути. П. Гаврильців, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори 19-го Від. ім. Д. Галичина о год. 2:00 по полудні в Українському Народному Домі в кімнаті ч. 22, 140 Друга Аве. В програмі зборів: Звіт членів Управи, дискусія над звітами, звіт делегата д-ра Р. Олесницького про 29 Конвенцію, вибір нової Управи, плян праці на 1979 рік, спільна перекуска. Г. Божик, голова, Р. Голіят, секр.

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ 1979 р.

САВТ БРУКЛИН, Н. Й. Річні Загальні збори Братства св. Отця Николая і Від. 293-го, о год. 7-ій вечір в церковній залі при 261 — 19-ій вул. Проситься членство взяти участь і рівночасно вирівняти членські вкладки. **Управа.**

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ, 1979 р.

БРІДЖПОРТ, Конн. Річні збори 59-го Відділу УНС „Українська Січ", о год. 2-ій по полудні в залі Укр. Кат. Церкви при 457 Нобле Аве. ріг Барнум Аве. Проситься усіх членів прибути на збори. Після зборів буде перекуска. Фін.-секр. Тарас Сливінський.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори 64 Відд. точно о год. 12-ій в полудне. Просимо всіх на збори, хто не платить точно буде суспендований. Управа.

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. Місячні збори 42-го Відділу ім. Т. Шевченка о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Гопе Аве. Просимо членів взяти чисельну участь. В. Марущак, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. Річні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 367, о год. 1:30 по полудні в кафетерії св. Йосафата. Просимо щоб члени явилися бо є важні справи до вирішення. Контрольна Комісія здасть звіт за 1978 рік. Вибір Управи на 1979 рік. П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ПАРМА, Огайо. Річні Загальні збори Т-ва ім. Івана Франка, Відд. 334 УНС о год. 1:00 по пол. в залі Кардінал Сейвінгс при 5839 Рідж Рд. На порядку: звіти Управи, Контр. Комісії і вибір нової Управи на 1979 рік. Проситься членів прибути. М. Задорецький предс., С Бохонок, фін. секр., Б. Задорецький, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні Загальні збори Братства св. Йосафата Відд. 217 в залі церкви св. Йосафата, з таким порядком нарад: Відкриття, прочитання протоколу, звіти Управи, Контр. Комісії, дискусія і вибір нової Управи на 1979 рік. По зборах буде перекуска. Управа: К. Шевчук, предс., С. Васьків, заст. предс., С. Мартинюк, кас., Т. Кубарич фін. секр., В. Велитович, А. Васьків і Д. Марголич — Контр. Комісія, Д. Пристай рек. секр.

БРИДЖПОРТ, Па. Річні Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 383 Відд., о год. 1-ій по пол. в залі Українського Горожанського Клюбу при 494 Форд вул. На порядку, звіти Управи, Контр. Комісії і вибір Управи на 1979 рік. Проситься членів прибути на збори. Й. Хома, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ 1979 р.

БОФФАЛО, Н.Й. Річні загальні збори 127 Відд., Б-ва св. Миколая о год. 1-ій по пол., негайно після Служби Божої, в церковній залі при Онайда вул. На порядку нарад звіти за 1978 рік та вибір Уряду Відділу на 1979-ий рік. Проситься всіх членів прибути на ці збори. В. Шарван, предсідник, Марія Гаравус, секретар.

БРУКЛИН, Н. Й. Річні збори Відділ 325 о годині 3:30 в Українському Народному Домі. Василь Цюпа, секр.

ҐЕРІ, Інд. Збори Відд. 100-го год. 2-ій по пол. в будинку при 39 вул. (2 бльоки на схід від Джорджія вул.) Проситься всіх членів прибути. Е. Цебак, секр.

НЕДІЛЯ, 28-го СІЧНЯ 1979. р.

ЧІКАҐО, Ілл. Річні Загальні Збори 399 Відділу „Леви" в Чікаґо о год. 12:30 по полудні у домівці УАСТ „Леви" 2353 В. Чікаґо евеню. Присутність обов'язкова! За Управу Ю. Косачевич, голова, Р. Припхан, секр.

● РІЗНЕ ●

● REAL ESTATE ●

● HELP WANTED ●

● FUNERAL DIRECTORS ●